

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

30 april 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/50/EU av den 16 april 2014 om minimikrav för ökad rörlighet mellan medlemsstaterna för arbetstagare genom förbättrade villkor för intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare ⁽¹⁾ 8

II Icke-lagstiftningsakter

INTERNATIONELLA AVTAL

2014/239/EU:

- ★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd 15

Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd 17

2014/240/EU:

- ★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staternas regering 43

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2014/241/EU:

- ★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om medlemsstaternas ratificering av eller anslutning till den internationella Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (2009) i Europeiska unionens intresse 45

2014/242/EU:

- ★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar 47
- Avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar 49

2014/243/EU:

- ★ Rådets beslut av den 14 april 2014 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång 61

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 436/2014 av den 23 april 2014 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Piranska sol (SUB)] 62
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 437/2014 av den 29 april 2014 om godkännande av 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 21 ⁽¹⁾ 64
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 438/2014 av den 29 april 2014 om godkännande av cyprokonazol som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 8 ⁽¹⁾ 68
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 439/2014 av den 29 april 2014 om ändring av förordning (EG) nr 250/2009 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 om statistik över företagsstrukturer, vad gäller variabeldefinitionerna och det tekniska formatet för dataöverföringen ⁽¹⁾ 72
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 440/2014 av den 29 april 2014 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 79

Rättelser

- ★ Rättelse till Rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (EGT L 138, 1.6.1999) 81

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/50/EU

av den 16 april 2014

om minimikrav för ökad rörlighet mellan medlemsstaterna för arbetstagare genom förbättrade villkor för intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 46,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet för personer är en av de grundläggande friheterna i unionen. I artikel 46 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att Europaparlamentet och rådet i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ska utfärda direktiv eller förordningar i vilka de åtgärder anges som är nödvändiga för att genomföra den fria rörlighet för arbetstagare som fastställs i artikel 45 i EUF-fördraget. I artikel 45 i EUF-fördraget föreskrivs att fri rörlighet för arbetstagare bland annat innefattar rätten att anta faktiska erbjudanden om anställning och förflytta sig fritt inom medlemsstaternas territorium för detta ändamål. Detta direktiv syftar till att främja arbetstagarnas rörlighet genom att minska de hinder för den rörligheten som skapas genom vissa bestämmelser som rör kompletterande pensionssystem knutna till ett anställningsförhållande.
- (2) Arbetstagarnas sociala trygghet på pensionsområdet garanteras genom lagstadgade socialförsäkringssystem, tillsammans med kompletterande pensionssystem knutna till anställningsavtalet, vilka blir allt vanligare i medlemsstaterna.
- (3) Europaparlamentet och rådet har stor frihet att avgöra vilka åtgärder som är lämpligast för att uppnå målet i artikel 46 i EUF-fördraget. Det samordningssystem som föreskrivs enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽⁴⁾, särskilt de regler som är tillämpliga på sammanläggning, gäller inte kompletterande pensionssystem, med undantag av de system som definieras som lagstiftning i dessa förordningar eller som har blivit föremål för en förklaring från en medlemsstat i detta syfte enligt dessa förordningar.
- (4) Rådets direktiv 98/49/EG ⁽⁵⁾ är en första särskild åtgärd avsedd att förbättra utövandet av rätten till fri rörlighet för arbetstagare när det gäller de kompletterande pensionssystemen.

⁽¹⁾ EUT C 185, 8.8.2006, s. 37.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 juni 2007 (EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 216) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 februari 2014 (EUT C 77 E, 15.3.2014, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen (EGT L 209, 25.7.1998, s. 46).

- (5) Syftet med detta direktiv är att ytterligare underlätta rörligheten för arbetstagare mellan medlemsstaterna genom att förbättra intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter för deltagare i de kompletterande pensionssystemen.
- (6) Detta direktiv är inte tillämpligt på intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter för arbetstagare som flyttar inom en enda medlemsstat. Medlemsstaterna får överväga att använda sina nationella befogenheter för att utvidga de bestämmelser som gäller enligt detta direktiv till aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem som byter anställning inom en enda medlemsstat.
- (7) En medlemsstat får kräva att avgående arbetstagare som flyttar till en annan medlemsstat underrättar sina kompletterande pensionssystem om detta.
- (8) De kompletterande pensionssystemens beskaffenhet och särdrag och deras olikheter inom och mellan medlemsstaterna bör beaktas. Införandet av nya system, de befintliga systemens hållbarhet och förväntningarna och rättigheterna hos nuvarande deltagare i kompletterande pensionssystem bör ges tillräckligt skydd. I detta direktiv bör dessutom den roll som arbetsmarknadens parter har vid utformningen och genomförandet av kompletterande pensionssystem särskilt beaktas.
- (9) Detta direktiv innebär inte ett ifrågasättande av medlemsstaternas rätt att organisera sina egna pensionssystem. Ansvaret för att organisera sådana system ligger fullt ut kvar hos medlemsstaterna, som därför inte är skyldiga att införa en lagstiftning om inrättande av kompletterande pensionssystem vid införlivandet av direktivet i nationell rätt.
- (10) Detta direktiv innebär ingen begränsning av arbetsmarknadsparternas självbestämmanderätt, om de är ansvariga för att inrätta och förvalta pensionssystem, förutsatt att de kan säkerställa de resultat som anges i detta direktiv.
- (11) Detta direktiv bör gälla alla kompletterande pensionssystem som har inrättats i enlighet med nationell rätt och praxis och som ger arbetstagare en kompletterande pension, såsom gruppförsäkringsavtal, bransch- eller sektors-specifika fördelningssystem, fonderade system eller utfästelser om pension som garanteras av bokförda reserver eller något kollektivt eller annat jämförbart system.
- (12) Detta direktiv bör inte tillämpas på kompletterande pensionssystem eller i förekommande fall underavdelningar av sådana system som inte längre tar emot nya deltagare, eftersom införandet av nya regler skulle innebära en orimlig börda för sådana system.
- (13) Detta direktiv bör inte påverka system för insolvensgarantier eller kompensationssystem som inte är en del av kompletterande pensionssystem knutna till ett anställningsförhållande, vilkas syfte är att skydda arbetstagares pensionsrättigheter, om företaget eller pensionssystemet blir insolvent. Detta direktiv bör inte heller påverka nationella pensionsreservfonder.
- (14) Detta direktiv bör endast gälla för kompletterande pensionssystem där rättigheterna intjänats på grund av ett anställningsförhållande och är kopplade till uppnådd pensionsålder eller uppfyllande av andra krav enligt systemet eller den nationella lagstiftningen. Detta direktiv är inte tillämpligt på andra individuella pensionsordningar än sådana som grundar sig på ett anställningsförhållande. Om invaliditets- eller efterlevandeförmåner är knutna till kompletterande pensionssystem kan rätten till dessa förmåner omfattas av särskilda bestämmelser. Detta direktiv påverkar inte befintlig nationell rätt och bestämmelser om kompletterande pensionssystem gällande sådana särskilda bestämmelser.
- (15) Ett utbetalat engångsbelopp som inte har samband med avgifter som har betalats in för kompletterande ålderspension, som betalas ut direkt eller indirekt vid slutet av ett anställningsförhållande och som helt och hållet finansieras av arbetsgivaren bör inte betraktas som kompletterande pension i den mening som avses i detta direktiv.
- (16) Eftersom kompletterande ålderspension i många medlemsstater får ökad betydelse som ett sätt att trygga människors levnadsstandard under ålderdomen, bör villkoren för att tjäna in och bevara pensionsrättigheter förbättras, så att hindren för arbetstagarnas fria rörlighet mellan medlemsstaterna minskas.
- (17) Att pensionsrättigheter inom kompletterande pensionssystem kan förverkas, om en arbetstagares anställningsförhållande upphör, innan han eller hon har fullbordat en minimiperiod av deltagande i planen (nedan kallad *förvärvandetið*) eller innan han eller hon har uppnått minimiåldern (nedan kallad *förvärvandeålder*) kan hindra arbetstagare som flyttar mellan medlemsstater från att tjäna in adekvata pensionsrättigheter. Kravet på långa kvalifikationstider innan en arbetstagare kan bli deltagare i ett kompletterande pensionssystem kan ha liknande effekt. Sådana villkor utgör därmed hinder för arbetstagarnas fria rörlighet. Krav på minimiålder för deltagande utgör däremot inte ett hinder för den fria rörligheten och tas därför inte upp i detta direktiv.

- (18) Kraven på förvärvande bör inte jämföras med andra fastställda villkor för intjänande av rätt till en livränta som föreskrivs för utbetalningsskedet enligt nationell rätt eller enligt reglerna för vissa kompletterande pensionssystem, särskilt för avgiftsbestämda pensionsplaner. Exempelvis utgör inte krav på en period av aktivt deltagande i kompletterande pensionssystem för uppbärande av pension i form av livränta eller ett engångsbelopp efter det att en deltagare har blivit berättigad till en kompletterande pension en förvärvandetid.
- (19) Om ett anställningsförhållande avslutas innan en avgående arbetstagare har några upplupna förvärvade pensionsrättigheter och systemet eller arbetsgivaren bär investeringsrisken, särskilt i förmånsbestämda system, bör systemet alltid återbetala de pensionsavgifter som har betalats in av den avgående arbetstagaren. Om ett anställningsförhållande avslutas innan en avgående arbetstagare har några upplupna förvärvade pensionsrättigheter och den avgående arbetstagaren bär investeringsrisken, särskilt i avgiftsbestämda system, kan systemet återbetala värdet av de investeringar som härrör från dessa avgifter. Värdet kan vara högre eller lägre än de avgifter som har betalats in av den avgående arbetstagaren. Som alternativ kan systemet återbetala summan av bidragen.
- (20) Avgående arbetstagare bör ha rätt att behålla sina förvärvade pensionsrättigheter som vilande pensionsrättigheter i det kompletterande pensionssystem där rättigheterna har intjänats. När det gäller bevarandet av vilande pensionsrättigheter, får nivån på skyddet anses vara likvärdigt om den avgående arbetstagaren, i synnerhet i ett avgiftsbestämt system, ges möjlighet att låta sina förvärvade pensionsrättigheter överföras till ett kompletterande pensionssystem som uppfyller villkoren i detta direktiv.
- (21) Åtgärder bör vidtas i överensstämmelse med nationell rätt och praxis för att säkerställa att sådana vilande pensionsrättigheter eller deras värde bevaras. Värdet av de rättigheterna vid den tidpunkt då deltagaren lämnar systemet bör fastställas i enlighet med nationell rätt och praxis. Om värdet av de rättigheterna justeras, bör hänsyn tas till systemets särskilda art, intressen hos blivande förmånstagare, kvarstående aktiva deltagare i det kompletterande pensionssystemet samt pensionerade förmånstagare.
- (22) Detta direktiv medför ingen skyldighet att fastställa förmånligare villkor för vilande pensionsrättigheter än för de rättigheter som gäller för aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem.
- (23) Om en avgående arbetstagares förvärvade pensionsrättigheter eller värdet av de förvärvade pensionsrättigheterna inte överstiger ett tillämpligt tröskelvärde som har fastställts av den berörda medlemsstaten och för att inte handläggningen av ett stort antal vilande pensionsrättigheter med ringa värde ska medföra överdrivet höga administrationskostnader, kan det inom pensionssystemen ges en valmöjlighet att inte bevara dessa förvärvade rättigheter inom systemen utan att i stället betala den avgående arbetstagaren ett belopp likvärdigt med värdet av dessa förvärvade pensionsrättigheter. I förekommande fall bör värdet av överföringen eller det utbetalade beloppet fastställas i enlighet med nationell rätt och praxis. Medlemsstaterna bör i tillämpliga fall fastställa ett tröskelvärde för dessa utbetalningar, med beaktande vad som är en lämplig nivå för arbetstagarnas framtida pensionsinkomster.
- (24) I detta direktiv fastställs inte någon överföring av förvärvade pensionsrättigheter. För att underlätta rörlighet för arbetstagare mellan medlemsstaterna bör medlemsstaterna dock sträva efter att i största möjliga utsträckning förbättra möjligheterna att överföra förvärvade pensionsrättigheter, särskilt i samband med att nya kompletterande pensionssystem införs.
- (25) Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁽¹⁾, bör aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem och blivande förmånstagare som utövar eller avser att utöva sin rätt till fri rörlighet på begäran få relevant information om sina kompletterande pensionsrättigheter. Om efterlevandeförmåner är knutna till systemen, bör efterlevande förmånstagare ha samma rätt till information som blivande förmånstagare. Medlemsstaterna bör kunna fastställa att sådan information inte behöver ges oftare än en gång per år.
- (26) Eftersom det finns många olika kompletterande pensionssystem, bör unionen endast fastställa allmänna mål och därför är ett direktiv det lämpliga rättsliga instrumentet.
- (27) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att underlätta utövandet av arbetstagares rätt till fri rörlighet mellan medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av insatsens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

- (28) I detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla förmånligare bestämmelser. Genomförandet av detta direktiv får inte tas som anledning till att inskränka det nuvarande skyddet i de enskilda medlemsstaterna.
- (29) Kommissionen bör upprätta en rapport om tillämpningen av detta direktiv senast sex år efter den dag då det träde i kraft.
- (30) I överensstämmelse med de nationella bestämmelserna om utformningen av kompletterande pensionssystem får medlemsstaterna ge arbetsmarknadens parter, på dessas gemensamma begäran, ansvaret för att genomföra detta direktiv vad gäller de bestämmelser som omfattas av kollektivavtal, under förutsättning att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att hela tiden kunna garantera de resultat som anges i detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler som gör det lättare för arbetstagare att utöva rätten till fri rörlighet mellan medlemsstaterna genom att minska de hinder som följer av vissa bestämmelser om kompletterande pensionssystem knutna till ett anställningsförhållande.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv gäller kompletterande pensionssystem, med undantag av de system som omfattas av förordning (EG) nr 883/2004.
2. Detta direktiv gäller inte följande:
 - a) Kompletterande pensionssystem som vid tidpunkten för detta direktivs ikraftträdande inte längre tar emot nya aktiva deltagare och som kommer att förbli stängda för nya deltagare.
 - b) Kompletterande pensionssystem som är föremål för åtgärder som medför ingripande av administrativa organ, inrättade genom nationell lagstiftning, eller av rättsliga myndigheter, vilka vidtas i syfte att bevara eller återställa systemens ekonomiska ställning, inbegripet likvidationsförfaranden. Detta undantag ska inte förlängas efter det att ingripandet har upphört.
 - c) System för insolvensgaranti, kompensationssystem och nationella pensionsreservfonder.
 - d) En engångsutbetalning från en arbetsgivare till en anställd vid anställningsförhållandets upphörande, som inte hänförs till ålderspension.
3. Detta direktiv ska inte gälla invaliditets- och/eller efterlevandeförmåner som är knutna till kompletterande pensionssystem, med undantag av de särskilda bestämmelserna om efterlevandeförmåner i artiklarna 5 och 6.
4. Detta direktiv gäller endast för anställningsperioder som infaller efter dess införlivande i enlighet med artikel 8.
5. Detta direktiv ska inte gälla intjänande och bevarande av kompletterande pensionsrättigheter för arbetstagare som flyttar inom en enda medlemsstat.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *kompletterande pension*: ålderspension enligt bestämmelserna för ett i enlighet med nationell rätt och praxis inrättat kompletterande pensionssystem.
- b) *kompletterande pensionssystem*: ett i enlighet med nationell rätt och praxis inrättat tjänstepensionssystem som är kopplat till ett anställningsförhållande och som är avsett att tillhandahålla en kompletterande pension för anställda.
- c) *aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem*: arbetstagare vars nuvarande anställningsförhållande berättigar eller, när eventuella intjänandevillkor har uppfyllts, kan berättiga till en kompletterande pension enligt bestämmelserna i ett kompletterande pensionssystem.
- d) *kvalifikationstid*: den anställningsperiod som krävs enligt nationell rätt eller i bestämmelserna inom ett kompletterande pensionssystem eller av arbetsgivare innan en arbetstagare blir berättigad till deltagande i ett kompletterande pensionssystem.

- e) *förvärvandetid*: den tid som aktiv deltagare i ett kompletterande pensionssystem som krävs antingen enligt nationell rätt eller enligt bestämmelserna i ett kompletterande pensionssystem för att erhålla rätt till ackumulerade kompletterande pensionsrättigheter.
- f) *förvärvade pensionsrättigheter*: alla rättigheter till ackumulerade kompletterande pensionsrättigheter som har erhållits när intjänandevillkoren har uppfyllts enligt bestämmelserna i ett kompletterande pensionssystem och i förekommande fall enligt nationell rätt.
- g) *avgående arbetstagare*: en aktiv deltagare i kompletterande pensionssystem vars nuvarande anställningsförhållande upphör av andra skäl än att deltagaren blir berättigad till kompletterande pension och som flyttar mellan medlemsstater.
- h) *blivande förmånstagare*: en tidigare aktiv deltagare i kompletterande pensionssystem som har förvärvat pensionsrättigheter i ett kompletterande pensionssystem och ännu inte uppbär kompletterande pension från systemet.
- i) *vilande pensionsrättigheter*: förvärvade pensionsrättigheter som bevaras i det system där en blivande förmånstagare har dessa upplupna rättigheter.
- j) *värde av vilande pensionsrättigheter*: pensionsrättigheternas kapitalvärde beräknat enligt nationell rätt och praxis.

Artikel 4

Villkor för intjänande av rättigheter enligt kompletterande pensionssystem

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att
 - a) om det tillämpas en förvärvandetid eller en kvalifikationstid eller bådadera, får den totala sammanlagda perioden under inga förhållanden överskrida tre år för avgående arbetstagare,
 - b) om det föreskrivs en minimiålder för förvärvandet av pensionsrättigheter, får den åldern inte vara högre än 21 år för avgående arbetstagare, och
 - c) om en anställning upphör innan en avgående arbetstagare har några intjänade förvärvade pensionsrättigheter, ska ett kompletterande pensionssystem återbetala de avgifter som har betalats in av den avgående arbetstagaren eller för den avgående arbetstagarens räkning, i enlighet med nationell rätt eller kollektivavtal eller anställningsavtal, eller om den avgående arbetstagaren bär investeringsrisken, antingen summan av de avgifter som har inbetalats eller värdet av de investeringar som härrör från dessa inbetalningar.
2. Medlemsstaterna ska ha möjlighet att tillåta att arbetsmarknadens parter genom kollektivavtal fastställer avvikande bestämmelser, i den mån dessa bestämmelser inte ger ett mindre förmånligt skydd och inte skapar hinder för arbetstagares fria rörlighet.

Artikel 5

Bevarande av vilande pensionsrättigheter

1. Om inte annat följer av punkterna 3 eller 4 ska medlemsstaterna anta de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa att en avgående arbetstagare kan bevara sina förvärvade pensionsrättigheter i det kompletterande pensionssystem där de förvärvades. Vid tillämpning av punkt 2 ska det ursprungliga värdet av dessa rättigheter beräknas vid den tidpunkt då den avgående arbetstagarens nuvarande anställningsförhållande upphör.
2. Medlemsstaterna ska, med hänsyn till pensionssystemets regler och praxis, anta de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa att avgående arbetstagares och deras efterlevandes vilande pensionsrättigheter eller värdet av dessa likställs med värdet av aktiva deltagare i kompletterande pensionssystemets rättigheter eller följer utvecklingen av de pensionsförmåner som för närvarande utbetalas eller behandlas på andra sätt som anses vara rättvisa, såsom
 - a) om pensionsrättigheterna inom det kompletterande pensionssystemet har intjänats som rätt till ett nominellt belopp, ett tryggt av det nominella värdet av de vilande pensionsrättigheterna,
 - b) om värdet av upplupna pensionsrättigheter förändras över tiden, en justering av värdet av de vilande pensionsrättigheterna genom att tillämpa
 - i) en räntesats som är inbyggd i det kompletterande pensionssystemet, eller
 - ii) avkastningen på tillgångarna i det kompletterande pensionssystemet,eller
 - c) om värdet av de upplupna pensionsrättigheterna justeras, exempelvis utifrån inflation eller lönenivåer, genom en justering av värdet på de vilande pensionsrättigheterna på motsvarande sätt, med förbehåll för ett proportionellt tak som fastställs i nationell rätt eller av arbetsmarknadens parter.

3. Medlemsstaterna får tillåta att de kompletterande pensionssystemen inte bevarar en avgående arbetstagares förvärvade rättigheter utan, med arbetstagarens informerade samtycke, inbegripet när det gäller tillämpliga avgifter, betalar ut ett belopp motsvarande värdet av de förvärvade pensionsrättigheterna till den avgående arbetstagaren, i den mån värdet av de förvärvade pensionsrättigheterna inte överskrider ett tröskelvärde som medlemsstaten har fastställt. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om det tröskelvärde som tillämpas.

4. Medlemsstaterna ska kunna välja att tillåta att arbetsmarknadens parter genom kollektivavtal fastställer avvikande bestämmelser, i den mån dessa bestämmelser inte ger ett mindre förmånligt skydd och inte skapar hinder för arbetstagares fria rörlighet.

Artikel 6

Information

1. Medlemsstaterna ska se till att aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem på begäran kan få information om hur anställningens upphörande skulle påverka deras kompletterande pensionsrättigheter.

Framför allt ska följande information tillhandahållas:

- Villkoren för intjänande av de kompletterande pensionsrättigheterna och konsekvenserna av att dessa villkor tillämpas när ett anställningsförhållande upphör.
- Värdet av de förvärvade pensionsrättigheterna eller en sammanställning av de förvärvade pensionsrättigheterna som har gjorts högst tolv månader före begäran om informationen.
- Villkoren för den framtida behandlingen av vilande pensionsrättigheter.

Om det genom systemet är möjligt att i förtid få tillgång till förvärvade pensionsrättigheter genom en utbetalning av ett engångsbelopp, ska den information som tillhandahålls även inbegripa en skriftlig förklaring om att deltagaren bör överväga rådgivning om investering av detta engångsbelopp för ålderspensionsändamål.

2. Medlemsstaterna ska se till att blivande förmånstagare på begäran får information om följande:

- Värdet av de vilande pensionsrättigheterna eller en sammanställning av de vilande pensionsrättigheterna som har gjorts högst tolv månader före begäran om informationen.
- Villkoren för behandlingen av de vilande pensionsrättigheterna.

3. För efterlevandeförmåner som är knutna till kompletterande pensionssystem ska punkt 2 tillämpas på efterlevande förmånstagare när det gäller utbetalning av förmåner till efterlevande.

4. Informationen ska lämnas på ett tydligt sätt, skriftligen och inom rimlig tid. Medlemsstaterna får föreskriva att sådan information inte behöver lämnas oftare än en gång per år.

5. Skyldigheterna enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av utan komplettera tjänstepensionsinstitutens skyldigheter enligt artikel 11 i direktiv 2003/41/EG.

Artikel 7

Minimikrav och bevarande av skydds nivå

1. Medlemsstaterna får anta eller behålla fördelaktigare bestämmelser om intjänande av arbetstagares kompletterande pensionsrättigheter, om rätten för avgående arbetstagare att bevara kompletterande pensionsrättigheter och om rätten som aktiva deltagare i kompletterande pensionssystem och blivande förmånstagare har till information än vad som föreskrivs i detta direktiv.

2. Införlivandet av detta direktiv får under inga omständigheter anges som skäl till att inskränka den nuvarande rätten att intjäna och bevara kompletterande pensioner eller deltagares i kompletterande pensionssystem och förmånstagares rätt till information i medlemsstaterna.

Artikel 8

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 21 maj 2018 anta de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv eller se till att arbetsmarknadens parter senast samma datum genom avtal inför de bestämmelser som krävs. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att kunna garantera de resultat som fastställs genom detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

2. När medlemsstaterna antar de bestämmelser som avses i punkt 1, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 9

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna all tillgänglig information om tillämpningen av detta direktiv senast den 21 maj 2019.
2. Senast den 21 maj 2020 ska kommissionen upprätta en rapport om tillämpningen av detta direktiv och lägga fram den för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 10

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 11

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/54/EU**av den 16 april 2014****om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 46,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den fria rörligheten för arbetstagare är en grundläggande frihet för unionsmedborgare och en av hörnstenarna för den inre marknaden i unionen i enlighet med artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Tillämpningen av denna frihet utvecklas ytterligare i unionsrätten i syfte att garantera fullt utövande av de rättigheter som tilldelas unionsmedborgare och deras familjemedlemmar. *Deras familjemedlemmar* ska förstås enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽³⁾, som även gäller gränsarbetares familjemedlemmar.
- (2) Den fria rörligheten för arbetstagare är också en viktig del i utvecklingen av en verkligt unionsövergripande arbetsmarknad som gör det möjligt för arbetstagare att flytta till områden där det råder brist på arbetskraft eller där det finns fler anställningstillfällen, hjälper fler människor att hitta tjänster som är bättre anpassade till deras kompetens och avlägsnar flaskhalsar på arbetsmarknaden.
- (3) Den fria rörligheten för arbetstagare innebär att alla unionsmedborgare, oavsett bosättningsort, har rätt att fritt flytta till en annan medlemsstat för att arbeta där och/eller bosätta sig där i syfte att arbeta. Den skyddar dem mot diskriminering på grund av nationalitet när det gäller tillträde till anställning, arbets- och anställningsvillkor, särskilt vad gäller lön, uppsägning samt skattemässiga och sociala förmåner, genom att säkerställa deras likabehandling enligt nationell rätt, praxis och kollektivavtal, i förhållande till medlemsstatens egna medborgare. Sådana rättigheter bör kunna åtnjutas utan diskriminering av alla unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, inbegripet fast anställda, säsonganställda och gränsarbetare. Den fria rörligheten för arbetstagare måste skiljas från friheten att tillhandahålla tjänster, som innefattar företagets rätt att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat och i detta syfte tillfälligt utstationera sina anställda till den andra medlemsstaten så att de kan utföra nödvändiga uppgifter för att tillhandahålla tjänster i den medlemsstaten.
- (4) Med avseende på unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar som utövar sin rätt till fri rörlighet tilldelar artikel 45 i EUF-fördraget betydande rättigheter vid utövandet av denna grundläggande rättighet, och dessa rättigheter fastställs närmare i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 341, 21.11.2013, s. 54.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 april 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

- (5) Ett effektivt utövande av rätten till fri rörlighet för arbetstagare är dock fortfarande en stor utmaning och många unionsarbetstagare är inte medvetna om sin rätt till fri rörlighet. Bland annat på grund av sin potentiellt mer utsatta position kan unionsarbetstagare fortfarande utsättas för sådana omotiverade begränsningar av eller hinder för utövandet av sin rätt till fri rörlighet, till exempel icke-erkännande av kvalifikationer, diskriminering på grund av nationalitet samt utnyttjande när de flyttar till en annan medlemsstat. Det finns således en bristande överensstämmelse mellan lagstiftningen och dess tillämpning i praktiken som behöver åtgärdas.
- (6) I juli 2010 angav kommissionen i sitt meddelande med titeln *Arbetskraftens fria rörlighet bekräftas: rättigheter och viktiga utvecklingar* att den skulle undersöka hur man kan tillfredsställa de nya behov och krav, inte minst till följd av nya mobilitetsmönster, som unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar ställs inför. Kommissionen förklarade också att den inom ramen för den nya strategin för den inre marknaden skulle överväga hur man kan främja och förbättra mekanismerna för ett konkret genomförande av principen om likabehandling för unionsarbetstagare som utnyttjar sin rätt till fri rörlighet och deras familjemedlemmar. Vidare gav kommissionen en sammanfattning av utvecklingen när det gäller lagstiftning och rättspraxis, särskilt när det gäller den personkrets som ska omfattas av unionsrätten om fri rörlighet för arbetstagare och innehållet i de rättigheter som unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar åtnjuter.
- (7) I 2010 års rapport om EU-medborgarskapet med titeln *Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter* av den 27 oktober 2010 noterade kommissionen att skillnader och fel vid tillämpningen av unionsrätten om rätten till fri rörlighet utgjorde ett av de största hinder som unionsmedborgarna möter för ett effektivt utövande av sina rättigheter enligt unionsrätten. Följaktligen tillkännagav kommissionen sin avsikt att "underlätta den fria rörligheten för EU-medborgare och deras familjemedlemmar från tredje land genom en strikt tillämpning av EU-lagstiftningen på området, inklusive bestämmelserna om icke-diskriminering, genom att främja god praxis och ökade kunskaper om EU-rätten bland berörda yrkesgrupper samt genom att öka informations-spridningen till EU-medborgarna om deras rätt till fri rörlighet" (åtgärd 15 i 2010 års rapport om EU-medborgarskapet). I 2013 års rapport om EU-medborgarskapet med titeln *EU-medborgare: dina rättigheter, din framtid* tog kommissionen dessutom upp behovet av att undanröja de administrativa hindren och förenkla förfarandena för unionsmedborgare som bor, arbetar och reser i andra medlemsstater.
- (8) I kommissionens meddelande med titeln *Att skapa förutsättningar för en återhämtning med ökad sysselsättning* av den 18 april 2012 (nedan kallat *sysselsättningspaketet*) tillkännagav kommissionen sin avsikt att "lägga fram ett lagstiftningsförslag till stöd för rörliga arbetstagare (information och rådgivning) vid utövandet av rättigheter i enlighet med EUF-fördraget och förordning (EU) nr 492/2011" och uppmanade medlemsstaterna att "öka medvetenheten om och tillgången till rättigheterna enligt unionsrätten när det gäller förbud mot diskriminering, jämställdhet och arbetstagarnas fria rörlighet samt att öppna och främja tillträdet för unionsmedborgare till anställningar i den offentliga sektorn i enlighet med unionsrätten som den tolkas av Europeiska unionens domstol". Härvid har domstolen konsekvent slagit fast att begränsningar av tillträdet till vissa anställningar i den offentliga sektorn till medlemsstatens egna medborgare ska tolkas restriktivt och att de endast får omfatta anställningar som direkt eller indirekt innefattar myndighetsutövning och fullgörande av arbetsuppgifter som har till mål att skydda statens och annan offentlig verksamhets allmänna intressen.
- (9) En korrekt tillämpning och en effektiv efterlevnad av artikel 45 i EUF-fördraget och av förordning (EU) nr 492/2011, samt medvetenhet om rättigheterna, är grundläggande för skyddet av unionsarbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter och rätt till likabehandling, medan bristande efterlevnad innebär att de unionsbestämmelser som gäller på detta område inte får avsedd verkan och äventyrar unionsarbetstagares och deras familjemedlemmars rättigheter och skydd.
- (10) En mer effektiv och enhetlig tillämpning av de rättigheter som följer av unionens regler om fri rörlighet för arbetstagare är också nödvändig för att den inre marknaden ska fungera väl.
- (11) Tillämpningen och övervakningen av unionens regler om fri rörlighet för arbetstagare bör förbättras för att se till att unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar samt arbetsgivare, myndigheter och andra berörda får bättre information om sina rättigheter och skyldigheter i fråga om fri rörlighet, för att hjälpa och skydda unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar i utövandet av dessa rättigheter, och för att bekämpa myndigheters och offentliga eller privata arbetsgivares kringgående av dessa regler. I det sammanhanget får medlemsstaterna också beakta sådana följder av en ökad rörlighet, såsom kompetens- och ungdomsflykt.
- (12) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av de materiella unionsreglerna om fri rörlighet för arbetstagare, och för att övervaka efterlevnaden av dessa regler, bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att skydda unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar som utövar sin rätt till fri rörlighet mot såväl diskriminering på grund av nationalitet som omotiverade begränsningar av eller hinder mot utövandet av denna rättighet.

- (13) Det är därför lämpligt att föreskriva särskilda bestämmelser för en effektiv efterlevnad och för att underlätta en bättre och mer enhetlig tillämpning av de materiella reglerna för fri rörlighet för arbetstagare i artikel 45 i EUF-fördraget och av förordning (EU) nr 492/2011. Efterlevnaden av denna grundläggande frihet bör ta hänsyn till principen om jämställdhet mellan kvinnor och män och förbudet mot diskriminering av unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar på någon av de grunder som fastställs i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*).
- (14) I detta sammanhang bör unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar som har utsatts för diskriminering på grund av nationalitet eller för en omotiverad inskränkning i eller hinder mot utövandet av rätten till fri rörlighet, garanteras ett verkligt och effektivt rättsligt skydd. Om medlemsstaterna inrättar administrativa förfaranden för rättslig prövning bör de se till att alla administrativa beslut kan prövas inför domstol i den mening som avses i artikel 47 i stadgan. Med tanke på rätten till ett effektivt rättsligt skydd bör unionsarbetstagare skyddas mot ogynnsam behandling eller ogynnsamma följder på grund av klagomål eller förfaranden som syftar till att tillvårta de rättigheter som skyddas genom detta direktiv.
- (15) För att tillhandahålla ett effektivare skydd bör också föreningar och juridiska personer, inbegripet arbetsmarknadens parter, ha befogenhet att medverka i förfaranden på det sätt medlemsstaterna bestämmer, antingen på den påstått utsatta personens vägnar eller för att stödja denne, förutsatt att vederbörande lämnat sitt samtycke till detta. Detta bör inte påverka tillämpningen av de nationella processuella regler som rör ombud vid domstol och, i förekommande fall, andra befogenheter och kollektiva rättigheter som arbetsmarknadens parter, företrädare för arbetstagare och arbetsgivare åtnjuter, som till exempel tillämpning av kollektivavtal, inbegripet åtgärder till förmån för ett kollektivt intresse, enligt nationell rätt eller praxis. I syfte att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd och utan att det påverkar befintliga kollektiva förfaranden för försvar som står till förfogande för arbetsmarknadens parter och nationell rätt eller praxis, uppmanas medlemsstaterna att utreda genomförandet av de gemensamma principerna för förfaranden för kollektiv talan i mål om förbuds föreläggande och ersättning.
- (16) Enligt rättspraxis från Europeiska unionens domstol bör nationella regler om tidsfrister för efterlevnad av rättigheter enligt detta direktiv vara sådana att de inte kan anses kunna göra att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva dessa rättigheter.
- (17) Skyddet mot diskriminering på grund av nationalitet skulle förstärkas om det fanns effektiva organ med lämplig sakkunskap i varje medlemsstat med behörighet att främja likabehandling, analysera de problem som unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar möter, undersöka tänkbara lösningar och ge särskilt stöd till dem. Dessa organ bör bland annat ha behörighet att till unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar tillhandahålla oberoende juridisk och/eller annan hjälp, till exempel tillhandahållande av juridisk information om tillämpningen av relevanta unionsregler och nationella regler om arbetstagarnas fria rörlighet, information om förfaranden vid klagomål, och hjälp att skydda arbetstagarnas och deras familjemedlemmars rättigheter. Det kan även inbegripa stöd vid rättsliga förfaranden.
- (18) Det bör vara upp till varje medlemsstat att besluta huruvida de ska tilldela uppgifter som ska utföras enligt detta direktiv till de ovannämnda organen eller huruvida de ska tilldela dessa uppgifter till befintliga organ med liknande syften på nationell nivå, till exempel främjande av den fria rörligheten för personer, genomförande av principen om likabehandling eller skyddet av den enskildes rättigheter. Om en medlemsstat beslutar att utvidga uppdraget för ett redan befintligt organ bör den se till att det befintliga organet tilldelas tillräckliga resurser för att utföra dess befintliga och tillkommande uppgifter på ett effektivt och tillfredsställande sätt. Om uppgifter tilldelas fler än ett organ bör medlemsstaterna se till att dessa samordnas i tillräckligt hög grad.
- (19) Medlemsstaterna bör se till att ett eller flera av dessa organ fungerar som kontaktpunkt och att de samarbetar och utbyter information om till exempel samtliga organs kontaktuppgifter, möjligheter att föra talan samt kontaktuppgifter till föreningar, organisationer eller andra juridiska personer som tillhandahåller information och tjänster till unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar, för motsvarande kontaktpunkter i andra medlemsstater. Förteckningen över kontaktpunkter bör göras tillgänglig för allmänheten.
- (20) Medlemsstaterna bör främja samarbete mellan de organ som har utsetts av dem enligt detta direktiv och befintliga informations- och stödtjänster som tillhandahålls av arbetsmarknadens parter, föreningar, organisationer eller andra relevanta juridiska personer, till exempel organisationer med ansvar för samordningsarrangemang enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽¹⁾ och, i förekommande fall, yrkesinspektioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (21) Medlemsstaterna bör främja synergieffekter med befintliga instrument för information och stöd på unionsnivå och bör därför se till att befintliga eller nyinrättade organ bedriver ett nära samarbete med redan existerande tjänster för information och stöd, till exempel Ditt Europa, Solvit, Enterprise Europe Network, de gemensamma kontaktpunkterna samt Eures, inklusive, i förekommande fall, Eures gränsöverskridande partnerskap.
- (22) Medlemsstaterna bör främja dialog med arbetsmarknadens parter och med lämpliga icke-statliga organisationer för att motverka och bekämpa omotiverade begränsningar och hinder för rätten till fri rörlighet samt olika former av diskriminering på grundval av nationalitet.
- (23) Medlemsstaterna bör fastställa hur unionsmedborgare, till exempel arbetstagare, studenter, personer som nyligen avlagt examen, samt arbetsgivare, arbetsmarknadens parter och andra intressenter kan förse med lättillgänglig, relevant information om bestämmelserna i detta direktiv och i förordning (EU) nr 492/2011, inbegripet information om organ som utsetts enligt detta direktiv och om de möjligheter till prövning och skydd som står till förfogande. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att göra denna information tillgänglig på fler än ett av unionens officiella språk med beaktande av efterfrågan på arbetsmarknaden. Detta bör inte inkräkta på medlemsstaternas lagstiftning om språkanvändning. Denna information kan också tillhandahållas i form av individuell rådgivning och bör också vara lättillgänglig via Ditt Europa och Eures.
- (24) För att främja efterlevnaden av de rättigheter som fastställs i unionsrätten bör rådets direktiv 91/533/EEG⁽¹⁾ genomföras och övervakas på ett enhetligt sätt.
- (25) I detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla mer förmånliga bestämmelser. Medlemsstaterna har också möjlighet att utvidga behörigheten för de organisationer som tilldelats uppgifter till skydd för unionsarbetstagare mot diskriminering på grund av nationalitet, så att även rätten till lika behandling utan diskriminering på grund av nationalitet för alla unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, och för deras familjemedlemmar, omfattas, i enlighet med artikel 21 i EUF-fördraget och direktiv 2004/38/EG. Genomförandet av detta direktiv bör inte kunna åberopas som skäl till inskränkningar i det skydd som för närvarande finns i varje medlemsstat.
- (26) Ett effektivt genomförande av detta direktiv innebär att medlemsstaterna, när de vidtar lämpliga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv, bör se till att dessa innehåller en hänvisning till detta direktiv eller åtföljs av en sådan hänvisning i samband med deras offentliggörande.
- (27) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (28) Efter det att tillräcklig tid för genomförandet av detta direktiv har gått bör kommissionen utarbeta en rapport om genomförandet, och särskilt bedöma möjligheten att lägga fram nödvändiga förslag för att säkerställa en bättre efterlevnad av unionsrätten om fri rörlighet. I rapporten bör kommissionen ta upp de eventuella svårigheter som unga utexaminerade som söker anställning i unionen och unionsarbetstagares makar från tredjeländ kan komma att ställas inför.
- (29) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i stadgan, i synnerhet fritt yrkesval och rätten att arbeta, icke-diskriminering i synnerhet på grund av nationalitet, förhandlingsrätt och rätt till kollektiva åtgärder, rättvisa arbetsförhållanden, rörelse- och uppehållsfrihet och rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol. Direktivet måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (30) I detta direktiv respekteras medlemsstaternas olika arbetsmarknadsmodeller, inbegripet arbetsmarknadsmodeller som regleras i kollektivavtal.
- (31) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att inrätta en allmän gemensam ram med lämpliga bestämmelser, åtgärder och mekanismer som behövs för en bättre och enhetligare tillämpning och efterlevnad i praktiken av de rättigheter avseende fri rörlighet för arbetstagare som fastställs i EUF-fördraget och förordning (EU) nr 492/2011,

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, 18.10.1991, s. 32).

inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser som underlättar en enhetlig tillämpning och efterlevnad i praktiken av de rättigheter som följer av artikel 45 i EUF-fördraget och av artiklarna 1–10 i förordning (EU) nr 492/2011. Detta direktiv ska tillämpas på unionsmedborgare som utövar dessa rättigheter och på deras familjemedlemmar (nedan kallade *unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar*).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på följande områden som avses i artiklarna 1–10 i förordning (EU) nr 492/2011 avseende fri rörlighet för arbetstagare:
 - a) Tillträde till arbetsmarknaden.
 - b) Anställnings- och arbetsvillkor, särskilt angående lön, uppsägning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och, om en unionsarbetstagare skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.
 - c) Tillgång till sociala förmåner och skatteförmåner.
 - d) Medlemskap i fackföreningar och valbarhet till de organ som representerar arbetstagarna.
 - e) Tillgång till utbildning.
 - f) Tillgång till bostad.
 - g) Tillgång till utbildning, lärlingsutbildning och yrkesutbildning för unionsarbetstagares barn.
 - h) Hjälp som ges av arbetsförmedlingar.
2. Tillämpningsområdet för detta direktiv är identiskt med det för förordning (EU) nr 492/2011.

Artikel 3

Tillvaratagande av rättigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar som anser sig ha drabbats eller drabbas av omotiverade begränsningar av och hinder för sin rätt till fri rörlighet eller som anser sig förfördelade på grund av att principen om likabehandling inte har tillämpats på dem, efter att eventuellt ha vänt sig till andra behöriga myndigheter, inbegripet, när de anser det lämpligt, förlikningsförfaranden, har tillgång till rättsliga förfaranden för att säkerställa efterlevnaden av skyldigheterna enligt artikel 45 i EUF-fördraget och artiklarna 1–10 i förordning (EU) nr 492/2011, även efter det att den situation i vilken begränsningen och hindret eller diskrimineringen uppges ha förekommit har upphört.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att föreningar, organisationer, inbegripet arbetsmarknadens parter, eller andra juridiska personer som i enlighet med de kriterier som fastställs i deras nationella rätt, praxis eller kollektivavtal har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs får, på unionsarbetstagarens eller dennes familjemedlemmars vägnar eller för att stödja denne/dessa, med vederbörandes samtycke, medverka i de rättsliga och/eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa genomförandet av de rättigheter som avses i artikel 1.
3. Punkt 2 ska, i förekommande fall, inte påverka andra befogenheter och kollektiva rättigheter för arbetsmarknadens parter och för företrädare för arbetstagare och arbetsgivare, inbegripet rätten att vidta åtgärder till förmån för ett kollektivt intresse, i enlighet med nationell rätt eller praxis.
4. Punkt 2 ska inte påverka tillämpningen av nationella processuella regler om ombud i förfaranden i domstol.
5. Punkterna 1 och 2 i denna artikel ska inte påverka tillämpningen av nationella regler om tidsfrister för efterlevnaden av de rättigheter som avses i artikel 1. Dessa nationella tidsfrister får emellertid inte innebära att det i praktiken blir omöjligt eller orimligt svårt att utöva dessa rättigheter.
6. Medlemsstaterna ska i sina nationella rättsordningar införa nödvändiga bestämmelser för att skydda unionsarbetstagare mot ogynnsam behandling eller ogynnsamma följder på grund av klagomål eller förfaranden som syftar till att se till att de rättigheter som avses i artikel 1 efterlevs.

Artikel 4

Organ med uppgift att främja likabehandling och att stödja unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera strukturer eller organ (nedan kallade *organ*) för att främja, analysera, övervaka och stödja likabehandling av unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar utan diskriminering på grund av nationalitet, omotiverade begränsningar av eller hinder för deras rätt till fri rörlighet och ska vidta nödvändiga åtgärder för att dessa organ ska fungera väl. Dessa organ kan utgöra en del av befintliga nationella organ som har liknande mål.
2. Medlemsstaterna ska se till att behörigheten för dessa organ omfattar följande:
 - a) Att tillhandahålla eller säkerställa tillhandahållandet av oberoende juridisk och/eller annan hjälp till unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar utan att det påverkar deras rättigheter eller rättigheterna för föreningar och organisationer och andra juridiska personer som avses i artikel 3.
 - b) Att fungera som kontaktpunkt för motsvarande kontaktpunkter i andra medlemsstater i syfte att samarbeta och utbyta relevant information.
 - c) Att genomföra eller låta genomföra oberoende undersökningar och analyser om omotiverade begränsningar av och hinder för rätten till fri rörlighet eller diskriminering på grund av nationalitet som unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar drabbats av.
 - d) Att säkerställa offentliggörandet av oberoende rapporter och lämna rekommendationer i alla frågor som rör sådana begränsningar och hinder eller sådan diskriminering.
 - e) Att offentliggöra relevant information om tillämpningen på nationell nivå av unionsregler om fri rörlighet för arbetstagare.

Med avseende på led a i första stycket, om organen tillhandahåller stöd vid rättsliga förfaranden, ska detta stöd erbjudas kostnadsfritt till dem som saknar tillräckliga resurser i enlighet med nationell rätt eller praxis.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen namn och kontaktuppgifter för kontaktpunkterna och all uppdaterad information eller ändringar avseende dessa. Kommissionen ska föra en förteckning över kontaktpunkterna och göra den tillgänglig för medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska se till att befintliga eller nyinrättade organ är medvetna om och har möjlighet att utnyttja och samarbeta med befintliga informations- och stödtjänster på unionsnivå, exempelvis Ditt Europa, Solvit, Eures, Enterprise Europe Network och de gemensamma kontaktpunkterna.
5. Om uppgifter som avses i punkt 2 tilldelas fler än ett organ ska medlemsstaterna se till att dessa uppgifter samordnas i tillräckligt hög grad.

Artikel 5

Dialog

Medlemsstaterna ska uppmuntra dialog med arbetsmarknadens parter och relevanta icke-statliga organisationer som, i enlighet med nationell rätt eller praxis, har ett berättigat intresse av att bidra till att motverka omotiverade begränsningar av och hinder för rätten till fri rörlighet och diskriminering på grund av nationalitet, som unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar drabbas av, i syfte att främja principen om likabehandling.

Artikel 6

Tillgång till och spridning av information

1. Medlemsstaterna ska se till att berörda personer, särskilt arbetstagare och arbetsgivare i unionen, får kännedom om de åtgärder som antas enligt detta direktiv samt enligt artiklarna 1–10 i förordning (EU) nr 492/2011, på alla lämpliga sätt och inom hela sitt territorium.
2. Medlemsstaterna ska på mer än ett av unionens institutioners officiella språk ge tydlig, kostnadsfri, lättillgänglig, heltäckande och aktuell information om de rättigheter som unionsrätten ger när det gäller fri rörlighet för arbetstagare. Denna information bör också vara lättillgänglig via Ditt Europa och Eures.

*Artikel 7***Minimikrav**

1. Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är mer fördelaktiga för att upprätthålla principen om likabehandling än de som anges i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna får föreskriva att behörigheten för de organ som avses i artikel 4 i detta direktiv, för att främja, analysera, övervaka och stödja likabehandling av unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar utan diskriminering på grund av nationalitet, också omfattar rätten till likabehandling utan diskriminering på grund av nationalitet för alla unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, och deras familjemedlemmar, i enlighet med artikel 21 i EUF-fördraget och direktiv 2004/38/EG.
3. Genomförandet av detta direktiv får inte under några omständigheter vara ett tillräckligt skäl för att sänka skyddsnivån för unionsarbetstagare och deras familjemedlemmar på de områden som omfattas av direktivet, utan att detta påverkar medlemsstaternas rätt att med hänsyn till en förändrad situation införa lagar och andra författningar som skiljer sig från dem som gäller den 20 maj 2014, under förutsättning att detta direktiv följs.

*Artikel 8***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 21 maj 2016. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 9***Rapportering**

Senast den 21 november 2018 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om genomförandet av detta direktiv, och om så är lämpligt lägga fram förslag om nödvändiga ändringar.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 11***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 april 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 2014

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

(2014/239/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.3 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2014/242/EU ⁽¹⁾ undertecknades avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (nedan kallat *avtalet*) på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt.
- (2) Avtalet bör godkännas.
- (3) Genom avtalet inrättas en gemensam kommitté för återtagande som själv ska anta sin arbetsordning. Det är lämpligt att införa ett förenklat förfarande för fastställandet av unionens ståndpunkt i denna fråga.
- (4) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (5) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

⁽¹⁾ Se sidan 47 i detta nummer av EUT.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar lämna den underrättelse som avses i artikel 23.2 i avtalet för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av avtalet ⁽¹⁾.

Artikel 3

Kommissionen ska, biträdd av experter från medlemsstaterna, företräda unionen i den gemensamma kommitté för återtagande som inrättas genom artikel 19 i avtalet.

Artikel 4

Unionens ståndpunkt i den gemensamma kommittén för återtagande i fråga om antagandet av den kommitténs arbetsordning, i enlighet med artikel 19.5 i avtalet, ska antas av kommissionen efter samråd med en särskild kommitté som utsetts av rådet.

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

⁽¹⁾ Datum för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekreterare i *Europeiska unionens officiella tidning*.

AVTAL**mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande av personer utan uppehållstillstånd**

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

och

REPUBLIKEN AZERBAJDZJAN, nedan kallad *Azerbajdzjan*,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att stärka sitt samarbete för att kunna bekämpa olaglig invandring mer effektivt,

SOM ÖNSKAR att genom detta avtal och på grundval av ömsesidighet fastställa snabba och effektiva förfaranden för identifiering och återsändande under säkra och ordnade förhållanden av personer som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till eller vistelse eller bosättning på Azerbajdzjans eller en av Europeiska unionens medlemsstaters territorium, och i en anda av samarbete önskar underlätta transiteringen av sådana personer,

SOM BETONAR att detta avtal inte påverkar unionens, medlemsstaternas eller Azerbajdzjans rättigheter, skyldigheter och ansvar enligt folkrätten, särskilt konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning samt dess protokoll av den 31 januari 1967,

SOM BEAKTAR att Förenade kungariket och Irland, i enlighet med protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inte kommer att delta i detta avtal, om de inte meddelar önskemål om att delta, i enlighet med det protokollet,

SOM BEAKTAR att de bestämmelser i detta avtal som omfattas av tillämpningsområdet för avdelning V i del tre av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, inte är tillämpliga på Konungariket Danmark, i enlighet med protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

*Artikel 1***Definitioner**

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *återtagande*: överföring genom den begärande statens försorg och den anmodade statens godtagande av personer (den anmodade statens egna medborgare, tredjelandsmedborgare eller statslösa personer) som olagligen har rest in i, vistats i eller varit bosatta i den begärande staten, i överensstämmelse med bestämmelserna i detta avtal.
- b) *fördragsslutande parter*: Azerbajdzjan och unionen.
- c) *medlemsstat*: en medlemsstat i unionen som är bunden av detta avtal.
- d) *azerbajdzjansk medborgare*: varje person som innehar azerbajdzjanskt medborgarskap i enlighet med lagstiftningen i Azerbajdzjan.
- e) *medborgare i en medlemsstat*: varje person som enligt unionens definition innehar medborgarskap i en medlemsstat.

- f) *tredjelandsmedborgare*: varje person som innehar annat medborgarskap än medborgarskap i Azerbajdzjan eller en av medlemsstaterna.
- g) *statslös person*: varje person som inte innehar medborgarskap i något land.
- h) *uppehållstillstånd*: alla typer av tillstånd som har utfärdats av Azerbajdzjan eller någon av medlemsstaterna och som ger en person rätt att bosätta sig inom dess territorium. Detta ska inte inbegripa tillfälliga tillstånd att vistas på dess territorium i samband med behandlingen av en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd.
- i) *visering*: ett tillstånd som har utfärdats eller ett beslut som har fattats av Azerbajdzjan eller någon av medlemsstaterna och som krävs för inresa, vistelse eller transitering genom dess territorium. Detta ska inte inbegripa visering för flygplatstransitering.
- j) *begärande stat*: den stat (Azerbajdzjan eller någon av medlemsstaterna) som inger en ansökan om återtagande i enlighet med artikel 8 eller en ansökan om transitering i enlighet med artikel 15 i detta avtal.
- k) *anmodad stat*: den stat (Azerbajdzjan eller någon av medlemsstaterna) till vilken en ansökan om återtagande i enlighet med artikel 8 eller en ansökan om transitering i enlighet med artikel 15 i detta avtal inges.
- l) *behörig myndighet*: samtliga nationella myndigheter i Azerbajdzjan eller någon av medlemsstaterna som i enlighet med artikel 20.1 a har till uppgift att genomföra detta avtal.
- m) *transitering*: en tredjelandsmedborgares eller statslös persons färd genom den anmodade statens territorium på resa från den begärande staten till bestämmelsestaten.

Artikel 2

Grundläggande principer

Den anmodade och den begärande staten ska öka sitt samarbete för att förebygga och bekämpa irreguljär migration och vid tillämpningen av detta avtal på de personer som faller inom dess räckvidd sörja för respekten för mänskliga rättigheter och de skyldigheter som följer av de relevanta internationella instrument som är tillämpliga på parterna, särskilt följande:

- Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna (1948).
- Den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (1950) samt dess protokoll.
- Den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (1966).
- FN-konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (1984).
- Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning (1951) och dess protokoll (1967).

Den anmodade staten ska i synnerhet, i enlighet med sina skyldigheter enligt de internationella instrument som anges ovan, sörja för skyddet för personer som återtas till dess territorium.

Den begärande staten ska prioritera frivilligt återvändande framför ofrivilligt återvändande, om det inte finns anledning att tro att det skulle äventyra personens återvändande till den anmodade staten.

AVSNITT I

AZERBAJDZJANS ÅTERTAGANDESKYLDIGHETER

Artikel 3

Återtagande av egna medborgare

1. Azerbajdzjan ska, på begäran av en medlemsstat och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta varje person som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning inom den begärande medlemsstatens territorium, förutsatt att det bevisas eller på grundval av tillräcklig bevisning skäligen kan antas att dessa personer är azerbajdzjanska medborgare.

2. Azerbajdzjan ska även återta
 - a) underåriga ogifta barn till sådana personer som avses i punkt 1, oavsett barnets födelseort eller medborgarskap, såvida inte barnet har en oberoende rätt att uppehålla sig i den begärande medlemsstaten eller innehar ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en annan medlemsstat,
 - b) makar, med annat medborgarskap eller som är statslösa, till sådana personer som avses i punkt 1, förutsatt att de har rätt att resa in till och vistas inom Azerbajdzjans territorium eller kan beviljas sådan rätt, såvida de inte har en oberoende rätt att uppehålla sig i den begärande medlemsstaten eller innehar ett giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en annan medlemsstat.
3. Azerbajdzjan ska även återta personer som olagligen vistas eller är bosatta i den begärande medlemsstaten och som efter inresan till medlemsstaten har avlagt sig medborgarskap i Azerbajdzjan i enlighet med dess nationella rätt, såvida inte dessa personer åtminstone har utlovats medborgarskap i en medlemsstat.
4. Efter det att Azerbajdzjan har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande ska den azerbajdzjanska behöriga diplomatiska beskickningen eller konsulatet, oavsett vilka önskemål som den person som ska återtas har, kostnadsfritt och senast inom fem arbetsdagar, utfärda den resehandling som krävs för återtagandet av den berörda personen; denna resehandling ska ha en giltighetstid på 150 dagar. Om Azerbajdzjan inte utfärdar resehandlingen inom fem arbetsdagar, ska Azerbajdzjan anses ha godtagit att EU:s enhetligt utformade resehandling för utvisning används (bilaga 7) ⁽¹⁾.
5. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för den ursprungligen utfärdade resehandlingen, ska Azerbajdzjans behöriga diplomatiska beskickning eller konsulat inom fem arbetsdagar kostnadsfritt utfärda en ny resehandling med samma giltighetstid. Om Azerbajdzjan inte har utfärdat den nya resehandlingen inom fem arbetsdagar, ska Azerbajdzjan anses ha godtagit att EU:s enhetligt utformade resehandling för utvisning används (bilaga 7) ⁽²⁾.

Artikel 4

Återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

1. Azerbajdzjan ska, på begäran av en medlemsstat och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning inom den begärande medlemsstatens territorium, förutsatt att det bevisas eller på grundval av tillräcklig bevisning skäligen kan antas att dessa personer
 - a) vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om återtagande innehar en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av Azerbajdzjan, eller
 - b) olagligt har rest in till medlemsstaternas territorium omedelbart efter att ha vistats inom eller transiterat genom azerbajdzjanskt territorium.
2. Återtagandeskyldigheten i punkt 1 ska inte gälla om
 - a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen endast har befunnit sig i transitering på en internationell flygplats i Azerbajdzjan,
 - b) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen beviljats viseringsfri inresa på den begärande medlemsstatens territorium.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2, ska den begärande medlemsstaten, när Azerbajdzjan har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande, för den person vars återtagande har godtagits utfärda EU:s enhetligt utformade resehandling för utvisning (bilaga 7) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ I enlighet med vad som fastställs i rådets rekommendation av den 30 november 1994, EGT C 274, 19.9.1996, s. 18.

⁽²⁾ Ibid.

⁽³⁾ Ibid.

AVSNITT II

UNIONENS ÅTERTAGANDESKYLDIGHETER

Artikel 5

Återtagande av egna medborgare

1. En medlemsstat ska, på begäran av Azerbajdzjan och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta varje person som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning inom Azerbajdzjans territorium, förutsatt att det bevisas eller på grundval av tillräcklig bevisning skäligen kan antas att dessa personer är medborgare i den berörda medlemsstaten.
2. En medlemsstat ska även återta
 - a) underåriga ogifta barn till sådana personer som avses i punkt 1, oavsett barnens födelseort eller medborgarskap, såvida inte barnen har en oberoende rätt att uppehålla sig i Azerbajdzjan,
 - b) makar, med annat medborgarskap eller som är statslösa, till sådana personer som avses i punkt 1, förutsatt att de har rätt att resa in till och vistas inom den anmodade medlemsstatens territorium eller kan beviljas sådan rätt, såvida de inte har en oberoende rätt att uppehålla sig i Azerbajdzjan.
3. En medlemsstat ska även återta personer som olovligen vistas eller är bosatta i Azerbajdzjan och som efter inresan till Azerbajdzjan har fråntagits eller avsagt sig medborgarskapet i medlemsstaten i enlighet med dess nationell rätt, såvida inte dessa personer åtminstone har utlovats medborgarskap i Azerbajdzjan.
4. Efter det att den anmodade medlemsstaten har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande ska denna medlemsstats behöriga diplomatiska beskickning eller konsulat, oavsett vilka önskemål som den person som ska återtas har, kostnadsfritt och senast inom fem arbetsdagar, utfärda den resehandling som krävs för återtagandet av den berörda personen; denna resehandling ska ha en giltighetstid på 150 dagar. Om den anmodade medlemsstaten inte utfärdar resehandlingen inom fem arbetsdagar, ska landet anses ha godtagit att Azerbajdzjans enhetligt utformade resehandling för utvisning används (bilaga 8).
5. Om den berörda personen av rättsliga eller faktiska skäl inte kan överföras inom giltighetstiden för den ursprungligen utfärdade resehandlingen, ska den berörda medlemsstatens behöriga diplomatiska beskickning eller konsulat inom fem arbetsdagar kostnadsfritt utfärda en ny resehandling med samma giltighetstid. Om medlemsstaten inte utfärdar den nya resehandlingen inom fem arbetsdagar, ska landet anses ha godtagit att Azerbajdzjans enhetligt utformade resehandling för utvisning används (bilaga 8).

Artikel 6

Återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer

1. En medlemsstat ska, på begäran av Azerbajdzjan och utan andra formaliteter än de som anges i detta avtal, återta alla tredjelandsmedborgare och statslösa personer som inte uppfyller eller inte längre uppfyller de villkor som gäller för inresa till eller vistelse eller bosättning inom Azerbajdzjans territorium, förutsatt att det bevisas eller på grundval av tillräcklig bevisning skäligen kan antas att dessa personer
 - a) vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om återtagande innehar en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd utfärdat av den anmodade medlemsstaten, eller
 - b) olagligt har rest in till Azerbajdzjans territorium omedelbart efter att ha vistats inom eller transiterat genom den anmodade medlemsstatens territorium.
2. Återtagandeskyldigheten i punkt 1 ska inte gälla om
 - a) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen endast har befunnit sig i transitering på en internationell flygplats i den anmodade medlemsstaten, eller
 - b) tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen beviljats viseringsfri inresa på Azerbajdzjans territorium.

3. Återtagandeskyldigheten i punkt 1 åligger den medlemsstat som utfärdat viseringen eller uppehållstillståndet. Om två eller flera medlemsstater har utfärdat en visering eller ett uppehållstillstånd åligger återtagandeskyldigheten i punkt 1 den medlemsstat som utfärdade dokumentet med en längre giltighetstid, eller, om ett eller flera av dem redan har upphört att gälla, det dokument som fortfarande är giltigt. Om samtliga dokument redan har upphört att gälla ska återtagandeskyldigheten i punkt 1 avse den medlemsstat som utfärdade det dokument som gällde längst. Om inga sådana dokument kan uppvisas åligger återtagandeskyldigheten enligt punkt 1 den medlemsstat från vilken den senaste utresan skedde.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2 ska Azerbajdzjan, när den berörda medlemsstaten har lämnat ett positivt svar på ansökan om återtagande, för den person vars återtagande har godtagits utfärda den resehandling som krävs för att han eller hon ska kunna återvända (bilaga 8).

AVSNITT III

ÅTERTAGANDEFÖRFARANDE

Artikel 7

Principer

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska det för överföring av en person som ska återtas på grundval av någon av skyldigheterna enligt artiklarna 3–6 krävas att en ansökan om återtagande inges till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

2. Om den person som ska återtas innehar en giltig resehandling och, för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, en giltig visering eller ett giltigt uppehållstillstånd i den anmodade staten, får överföringen av personen i fråga ske utan att den begärande staten måste inge en ansökan om återtagande eller ett skriftligt meddelande i enlighet med artikel 12.1 till den behöriga myndigheten i den anmodade staten.

3. Om en person har gripits i ett område högst 15 kilometer från eller i områden som tillhör hamnar och internationella flygplatser, inbegripet tullområden, i den begärande staten efter att olagligen ha tagit sig över gränsen direkt från den anmodade statens territorium, får den begärande staten, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, inge en ansökan om återtagande inom två arbetsdagar efter gripandet av den berörda personen (påskyndat förfarande).

Artikel 8

Ansökan om återtagande

1. Ansökan om återtagande ska om möjligt innehålla följande upplysningar:

- a) Uppgifter om den person som ska återtas (till exempel förnamn, efternamn och födelsedatum samt, om möjligt, födelseort och senaste hemvist) och, i tillämpliga fall, uppgifter om underåriga ogifta barn samt personens maka eller make.
- b) När det gäller egna medborgare, ett angivande av på vilket sätt bevis eller tillräcklig bevisning för medborgarskap kommer att tillhandahållas i enlighet med vad som anges i bilagorna 1 och 2.
- c) När det gäller tredjelandsmedborgare och statslösa personer, ett angivande av på vilket sätt bevis eller tillräcklig bevisning för uppfyllandet av villkoren för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer kommer att tillhandahållas i enlighet med bilagorna 3 och 4.
- d) Ett fotografi av den person som ska återtas.

2. Begäran om återtagande ska om möjligt också innehålla följande upplysningar:

- a) Uppgift om att den person som ska överföras kan vara i behov av hjälp eller vård, förutsatt att den berörda personen uttryckligen har gett sitt samtycke till uppgiften.
- b) Alla andra skydds- eller säkerhetsåtgärder eller uppgifter om personens hälsotillstånd som kan komma att krävas i samband med det enskilda överföringsfallet.

3. Ett gemensamt formulär som ska användas för ansökningar om återtagande åtföljer som bilaga 5.
4. En ansökan om återtagande får inges på olika sätt, även elektroniska, t.ex. fax, e-post etc.

Artikel 9

Bevismedel rörande medborgarskap

1. Bevis för medborgarskap enligt artiklarna 3.1 och 5.1 kan särskilt lämnas med hjälp av de dokument som förtecknas i bilaga 1, inbegripet dokument som upphört att gälla högst sex månader tidigare. Om sådana dokument uppvisas ska medlemsstaterna och Azerbajdzjan ömsesidigt erkänna medborgarskapet utan att kräva ytterligare undersökning. Bevis för medborgarskap kan inte lämnas med hjälp av falska handlingar.
2. Tillräcklig bevisning för medborgarskap enligt artiklarna 3.1 och 5.1 kan särskilt lämnas med hjälp av de dokument som förtecknas i bilaga 2, även om deras giltighetstid har löpt ut. Om sådana dokument uppvisas ska medlemsstaterna och Azerbajdzjan anse att medborgarskapet är fastställt, såvida de inte kan bevisa annat. Tillräcklig bevisning för medborgarskap kan inte lämnas med hjälp av falska handlingar.
3. Om inget av de dokument som förtecknas i bilagorna 1 och 2 kan uppvisas, eller om de av motiverade skäl anses otillräckliga, ska den anmodade statens behöriga diplomatiska och konsulära beskickningar på den begärande statens ansökan, vilken ingår i ansökan om återtagande, utan onödigt dröjsmål, och senast fem arbetsdagar från den dag ansökan om återtagande mottogs, höra den person som ska återtas i syfte att fastställa hans eller hennes medborgarskap.
4. Förfarandet för dessa utfrågningar får fastställas i de genomförandeprotokoll som föreskrivs i artikel 20.

Artikel 10

Bevisning beträffande tredjelandsmedborgare och statslösa personer

1. Bevis för uppfyllande av villkoren för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer enligt artiklarna 4.1 och 6.1 ska särskilt lämnas med hjälp av de bevismedel som anges i bilaga 3. Bevis för medborgarskap kan inte lämnas med hjälp av falska handlingar. Medlemsstaterna och Azerbajdzjan ska ömsesidigt erkänna sådana bevis utan att kräva ytterligare undersökning.
2. Tillräcklig bevisning för uppfyllande av villkoren för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer enligt artiklarna 4.1 och 6.1 ska särskilt lämnas med hjälp av de bevismedel som anges i bilaga 4; den kan inte lämnas med hjälp av falska handlingar. När sådan tillräcklig bevisning uppvisas ska medlemsstaterna och Azerbajdzjan anse att villkoren är uppfyllda, såvida de inte kan bevisa annat.
3. Olovlig inresa, vistelse eller bosättning ska fastställas med hjälp av den berörda personens resehandling, i vilka nödvändig visering eller annat uppehållstillstånd för den begärande statens territorium saknas. En förklaring av den begärande staten om att den berörda personen befunnits sakna nödvändig resehandling, nödvändig visering eller nödvändigt uppehållstillstånd ska också utgöra tillräcklig bevisning för olaglig inresa, vistelse eller bosättning.

Artikel 11

Tidfrister

1. Ansökan om återtagande ska inges till den anmodade statens behöriga myndighet inom sex månader efter det att den begärande statens behöriga myndighet har fått kännedom om att en tredjelandsmedborgare eller statslös person inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, de villkor som gäller för inresa, vistelse eller bosättning. I de fall där det finns rättsliga eller faktiska hinder för att ansökan ska kunna inges i tid ska tidsfristen på den begärande statens ansökan förlängas, men endast till dess att hindren inte längre kvarstår.

2. En ansökan om återtagande ska besvaras skriftligen inom
 - a) två arbetsdagar om ansökan omfattas av det påskyndade förfarandet (artikel 7.3),
 - b) femton kalenderdagar i alla andra fall.

Den angivna tidsfristen ska börja löpa den bekräftade dagen för mottagandet av ansökan om återtagande. Om inget svar erhållits inom den angivna tidsfristen, ska den anmodade staten anses ha lämnat sitt samtycke till överföringen.

Svar på en ansökan om återtagande får inges på olika sätt, även elektroniska, t.ex. fax, e-post etc.

3. Om en ansökan om återtagande avslås ska skälen för detta anges skriftligen.
4. Efter det att samtycke har lämnats eller, i tillämpliga fall, efter det att de tidsfrister som fastställs i punkt 2 har löpt ut, ska den berörda personen överföras inom tre månader. Denna tidsfrist ska på ansökan från den begärande staten förlängas med den tid som krävs för att åtgärda rättsliga eller praktiska hinder.

Artikel 12

Överföringsordningar och transportsätt

1. Innan en person återsänds ska de behöriga myndigheterna i den begärande staten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2, minst tre arbetsdagar i förväg, underrätta de behöriga myndigheterna i den anmodade staten om dagen för överföring, ort för inresa, eventuell eskort och andra uppgifter av betydelse för överföringen.
2. Transporten kan utföras med alla transportmedel, inbegripet med flyg eller till sjöss. Återsändande med flyg ska inte begränsas till Azerbajdzjans eller medlemsstaternas nationella flygbolag utan kan ske med utnyttjande av reguljärt flyg eller charterflyg. Vid återsändande med eskort ska eskorten inte begränsas till personer bemyndigade av den begärande staten, förutsatt att de är bemyndigade av Azerbajdzjan eller en medlemsstat.
3. Om överföringen görs med flyg, ska eventuell eskort undantas från kravet på att skaffa nödvändiga viseringar.

Artikel 13

Återtagande på felaktiga grunder

Den begärande staten ska ta tillbaka varje person som har återtagits av den anmodade staten om det inom sex månader, och när det gäller tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, inom 12 månader efter det att den berörda personen har överförts konstateras att kraven i artiklarna 3–6 inte är uppfyllda.

I sådana fall ska procedurreglerna i detta avtal gälla i tillämpliga delar och alla tillgängliga uppgifter avseende den faktiska identiteten och medborgarskapet för den person som ska återtas tillhandahållas.

AVSNITT IV

TRANSITERINGAR

Artikel 14

Principer

1. Medlemsstaterna och Azerbajdzjan bör begränsa transiteringen av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer till de fall där sådana personer inte kan återsändas direkt till bestämmelsestaten.
2. Azerbajdzjan ska tillåta transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer om en medlemsstat begär detta, och en medlemsstat ska tillåta transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer om Azerbajdzjan begär detta, om den fortsatta resan i andra eventuella transiteringsstater och återtagandet av bestämmelsestaten garanteras.

3. Azerbajdzjan eller en medlemsstat kan vägra transitering
 - a) om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen löper verklig risk att utsättas för tortyr, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller dödsstraff eller att bli förföljd på grund av dennes ras, religion, medborgarskap, tillhörighet till en viss samhällsgrupp eller politisk övertygelse i bestämmelsestaten eller någon annan transiteringsstat,
 - b) om tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen kommer att bli föremål för straffrättsliga påföljder i den anmodade staten eller i någon annan transiteringsstat, eller
 - c) av folkhälsoskäl eller av skäl som rör nationell säkerhet, allmän ordning eller andra nationella intressen i den anmodade staten.
4. Azerbajdzjan eller en medlemsstat kan återkalla ett utfärdat tillstånd, om det senare uppkommer eller uppdagas sådana omständigheter som avses i punkt 3, vilka lägger hinder i vägen för transiteringen, eller om den fortsatta resan i andra eventuella transiteringsstater eller återtagandet från bestämmelsestatens sida inte längre garanteras. I sådana fall ska den begärande staten, vid behov och utan dröjsmål, ta tillbaka tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen.

Artikel 15

Transiteringsförfarande

1. En ansökan om transitering måste inges skriftligen till behöriga myndigheter i den anmodade staten och ska innehålla följande upplysningar:
 - a) Typen av transitering (med flyg, sjövägen eller landvägen), andra eventuella transiteringsstater och avsedd slutdestination.
 - b) Närmare uppgifter om den berörda personen (t.ex. förnamn, efternamn, flicknamn, andra namn som den personen använder eller genom vilka han eller hon är känd, alias, födelsedatum, kön och, om möjligt, födelseort, medborgarskap, språk, samt typ av och nummer på resehandling).
 - c) Avsedd inreseort, tidpunkt för överföring och eventuell eskort.
 - d) En förklaring om att den begärande staten anser att villkoren som anges i artikel 14.2 är uppfyllda och att det inte finns några kända skäl för ett avslag enligt artikel 14.3.

Ett gemensamt formulär som ska användas för ansökan om transitering medföljer som bilaga 6.

En ansökan om transitering får inges på olika sätt, även elektroniska, t.ex. fax, e-post etc.

2. Den anmodade staten ska inom fem arbetsdagar efter mottagandet av ansökan skriftligen underrätta den begärande staten om inresetillståndet och bekräfta ort och beräknad tidpunkt för inresan eller underrätta den om avslag på begäran om inresetillstånd och om skälen för detta. Om svar inte erhållits inom fem arbetsdagar ska transiteringen anses ha godkänts.

Svar på en ansökan om transitering får inges på olika sätt, även elektroniska, t.ex. fax, e-post etc.

3. Om transiteringen sker med flyg ska den person som ska återtas jämte eventuell eskort undantas från kravet på att ansöka om visering för flygplatstransitering.

4. Den anmodade statens behöriga myndigheter ska efter samråd mellan parterna hjälpa till med transiteringen, framför allt genom att övervaka de berörda personerna och genom att tillhandahålla lämpliga anordningar för detta.

5. Transitering av de berörda personerna ska ske inom 30 dagar efter det att samtycke har givits till begäran om inte annat överenskommit.

AVSNITT V

KOSTNADER*Artikel 16***Transport- och transiteringskostnader**

Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas rätt att av den person som ska återtas eller av tredje man kräva återbetalning av de kostnader som är förbundna med återtagandet ska alla transportkostnader som uppkommer i samband med återtagande och transitering enligt detta avtal fram till den slutliga bestämmelsestatens gräns bäras av den begärande staten.

AVSNITT VI

SKYDD AV PERSONUPPGIFTER OCH FÖRHÅLLANDE TILL ANDRA INTERNATIONELLA FÖRPLIKTELSE*Artikel 17***Skydd av personuppgifter**

Överlämnande av personuppgifter får endast äga rum om detta är nödvändigt för genomförandet av detta avtal och ska göras av de behöriga myndigheterna i Azerbajdzjan eller en medlemsstat, beroende på omständigheterna. Bearbetning och behandling av personuppgifter i ett enskilt fall ska vara underställda Azerbajdzjans inhemska rätt och, i de fall där den registeransvariga är en behörig myndighet i en medlemsstat, bestämmelserna i direktiv 95/46/EG och i den nationella lagstiftning i den berörda medlemsstaten som antagits till följd av det direktivet. Dessutom ska följande principer gälla:

- a) Personuppgifter ska behandlas på ett korrekt och lagenligt sätt.
- b) Personuppgifter ska insamlas i det specifika, uttryckliga och legitima syftet att genomföra detta avtal och får inte bearbetas ytterligare av den meddelande eller den mottagande myndigheten på ett sätt som är oförenligt med detta syfte.
- c) Personuppgifter ska vara adekvata, relevanta och inte överdrivet omfattande i förhållande till det syfte för vilket de insamlas eller ytterligare bearbetas; meddelade personuppgifter får endast röra följande:
 - Uppgifter om den person som ska överföras (t.ex. förnamn, efternamn, eventuella tidigare namn, andra namn eller alias, kön, civilstånd, födelsedatum och födelseort, samt nuvarande och eventuellt tidigare medborgarskap).
 - Pass, identitetskort eller körkort (nummer, giltighetstid, datum för utfärdande, utfärdande myndighet, ort för utfärdande).
 - Anhalter och resvägar.
 - Andra upplysningar som är nödvändiga för att identifiera den person som ska överföras eller för att undersöka villkoren för återtagande enligt detta avtal.
- d) Personuppgifter ska vara korrekta och, vid behov, uppdaterade.
- e) Personuppgifter ska bevaras på ett sätt som gör det möjligt att identifiera personerna i fråga endast så länge som detta är nödvändigt för det syfte för vilket uppgifterna insamlades eller för vilket de bearbetas ytterligare.
- f) Både den underrättande myndigheten och den mottagande myndigheten ska vidta alla åtgärder som är rimliga för att vid behov säkerställa rättelse, utplåning eller blockering av personuppgifter, när bearbetningen inte överensstämmer med bestämmelserna i denna artikel, framför allt om dessa uppgifter inte är adekvata, relevanta, korrekta eller om de är överdrivet omfattande i förhållande till bearbetningens syfte. Detta omfattar även anmälan till den andra parten av eventuell rättelse, utplåning eller blockering.

- g) Den mottagande myndigheten ska på begäran meddela den underrättande myndigheten hur meddelade uppgifter har använts och om de resultat som uppnåtts av detta.
- h) Personuppgifter får endast meddelas till de behöriga myndigheterna. För vidarebefordran av uppgifter till andra organ krävs att den meddelande myndigheten i förväg ger sitt samtycke.
- i) De meddelande och mottagande myndigheterna är skyldiga att skriftligen registrera meddelandet och mottagandet av personuppgifter.

Artikel 18

Förhållande till andra internationella förpliktelser

1. Detta avtal ska inte påverka unionens, dess medlemsstaters eller Azerbajdzjans rättigheter, förpliktelser och ansvar enligt folkrätten, inbegripet de internationella konventioner som de har tillträtt, särskilt de internationella instrument som anges i artikel 2, samt
 - de internationella konventioner som reglerar vilken stat som ansvarar för prövningen av en inkommen asylansökan,
 - internationella konventioner om utlämning och transitering,
 - multilaterala internationella konventioner och avtal som innehåller regler för återtagande av utländska medborgare, exempelvis konventionen angående internationell civil luftfart.
2. Inget i detta avtal ska förhindra att en person återsänds inom ramen för andra formella eller informella ordningar.

AVSNITT VII

GENOMFÖRANDE OCH TILLÄMPNING

Artikel 19

Gemensam kommitté för återtagande

1. Parterna ska bistå varandra vid tillämpningen och tolkningen av detta avtal. För detta ändamål ska de inrätta en gemensam kommitté för återtagande (nedan kallad *kommittén*) som bland annat ska ha följande uppgift
 - a) övervaka tillämpningen av detta avtal,
 - b) lösa problem som uppstår med anledning av tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i avtalet,
 - c) besluta om de ordningar som behövs för en enhetlig tillämpning av detta avtal,
 - d) ha regelbundna informationsutbyten om alla genomförandeprotokoll som i enlighet med artikel 20 upprättas av enskilda medlemsstater och Azerbajdzjan, och
 - e) rekommendera ändringar av detta avtal och dess bilagor.
2. Kommitténs beslut ska vara bindande för de avtalsslutande parterna.
3. Kommittén ska vara sammansatt av företrädare för Europeiska unionen och Azerbajdzjan.
4. Kommittén ska sammanträda när så är nödvändigt på begäran av en av de avtalsslutande parterna.
5. Kommittén ska själv fastställa sin arbetsordning.

*Artikel 20***Genomförandeprotokoll**

1. Utan att det påverkar den direkta tillämpligheten av detta avtal, ska Azerbajdzjan och en medlemsstat, på begäran av en medlemsstat eller Azerbajdzjan, upprätta ett genomförandeprotokoll som omfattar bland annat
 - a) utseende av behöriga myndigheter, gränspasseringsställen och utbyte av information om kontaktställen,
 - b) villkor för återsändande med eskort, inbegripet transitering av tredjelandsmedborgare och statslösa personer under eskort,
 - c) bevismedel och dokument utöver de som anges i bilagorna 1–4 till detta avtal,
 - d) ordningarna för återtagande enligt det påskyndade förfarandet,
 - e) förfarandet för utfrågningar.
2. De genomförandeprotokoll som avses i punkt 1 ska träda i kraft först efter det att kommittén, som avses i artikel 19, har underrättats.
3. Azerbajdzjan samtycker till att tillämpa samtliga bestämmelser i ett genomförandeprotokoll som upprättas med en medlemsstat även i sina förbindelser med en annan medlemsstat, på denna medlemsstats begäran. Medlemsstaterna samtycker till att tillämpa samtliga bestämmelser i ett genomförandeprotokoll som ingås av någon av dem, även i sina förbindelser med Republiken Azerbajdzjan, på Azerbajdzjans begäran, förutsatt att tillämpningen på andra medlemsstater är praktiskt möjlig.

*Artikel 21***Förhållande till medlemsstaternas bilaterala avtal eller ordningar om återtagande**

Bestämmelserna i detta avtal ska ha företräde framför bestämmelserna i alla bilaterala avtal eller ordningar om återtagande av personer utan uppehållstillstånd som enligt artikel 20 har ingåtts eller kan komma att ingås mellan enskilda medlemsstater och Azerbajdzjan, såvitt bestämmelserna i dessa är oförenliga med bestämmelserna i detta avtal.

AVSNITT VIII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 22***Territoriell tillämpning**

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska detta avtal vara tillämpligt inom det territorium där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga och inom Azerbajdzjans territorium.
2. Detta avtal ska vara tillämpligt inom det territorium som lyder under Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Irland endast om Europeiska unionen har lämnat en underrättelse till Azerbajdzjan om detta.
3. Detta avtal ska inte vara tillämpligt inom Konungariket Danmarks territorium.

*Artikel 23***Ikraftträdande, giltighetstid och upphörande**

1. Detta avtal ska ratificeras eller godkännas av de avtalsslutande parterna i enlighet med deras respektive förfaranden.
2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då den sista avtalsslutande parten till den andra har anmält att de förfaranden som avses i punkt 1 har avslutats.

3. Detta avtal ska börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Irland den första dagen i den andra månaden efter dagen för den underrättelse som avses i artikel 22.2.
4. Detta avtal ingås på obestämd tid.
5. Var och en av de avtalsslutande parterna får, genom att officiellt underrätta den andra avtalsslutande parten, och efter samråd med kommittén, som avses i artikel 19, helt eller delvis tillfälligt avbryta tillämpningen av detta avtal. Avbrottet i tillämpningen ska börja gälla den andra dagen efter dagen för en sådan underrättelse.
6. Var och en av de avtalsslutande parterna får säga upp avtalet genom att officiellt underrätta den andra avtalsslutande parten. Avtalet ska upphöra att gälla sex månader efter en sådan underrättelse.

Artikel 24

Ändringar av avtalet

Detta avtal kan komma att ändras och kompletteras genom överenskommelse mellan de avtalsslutande parterna. Ändringar och tillägg ska upprättas i form av separata protokoll, som ska utgöra en integrerad del av detta avtal, och träder i kraft i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 23.

Artikel 25

Bilagor

Bilagorna 1–8 ska utgöra en integrerad del av detta avtal.

Utfärdat i Bryssel den tjugooåttonde februari år tjugohundrafjorton, på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och azerbajdzjanska, vilka alla texter är lika giltiga.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Avropa İttifaqı adından

За Азербайджанската република
 Por la República de Azerbaiyán
 Za Ázerbájdžánskou republiku
 For Republikken Aserbajdsjan
 Für die Republik Aserbajdschan
 Aserbaidžaaani Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν
 For the Republic of Azerbaijan
 Pour la République d'Azerbaïdjan
 Za Republiku Azerbajdžan
 Per la Repubblica dell'Azerbaigian
 Aserbaidžanas Republikas vārdā –
 Aserbaidžano Respublikos vardu
 Az Azerbajdzsán Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika tal-Azerbajġan
 Voor de Republiek Azerbeidzjan
 W imieniu Republiki Azerbejdżanu
 Pela República do Azerbaijão
 Pentru Republica Azerbaidjan
 Za Azerbajdžanskú republiku
 Za Azerbajdžansko republiko
 Aserbaidžanin tasavallan puolesta
 För Republiken Azerbajdzjan
 Azərbaycan Respublikası adından

BILAGA 1

Gemensam förteckning över handlingar vilkas uppvisande anses vara bevis för medborgarskap (artiklarna 3.1, 5.1 och 9.1)

- Alla slag av pass (t.ex. nationella pass, sedvanliga pass, diplomatpass, tjänstepass, officiella pass, kollektiva pass och ersättningspass inklusive pass för barn).
- Laissez-passer som utfärdats av den anmodade staten.
- Alla typer av id-handlingar (även tillfälliga och provisoriska), med undantag för sjöfartsbok.

BILAGA 2

Gemensam förteckning över handlingar vilkas uppvisande anses vara tillräcklig bevisning för medborgarskap (artiklarna 3.1, 5.1 och 9.2)

- Dokument som anges i bilaga 1 som upphört att gälla mer än sex månader tidigare.
- Fotokopior av något av de dokument som anges i bilaga 1.
- Intyg om medborgarskap eller andra officiella dokument i vilka medborgarskap nämns eller klart anges.
- Körkort eller fotokopior av körkort.
- Födelseattester eller fotokopior av födelseattester.
- Tjänstekort från företag eller fotokopior av sådana tjänstekort.
- Tjänstböcker och militära identitetshandlingar.
- Sjöfartsböcker och tjänstgöringsbevis för skeppare.
- Vittnesutsagor.
- Förklaringar av den berörda personen samt det språk som han eller hon talar, även fastställt genom ett officiellt testresultat.
- Varje annat dokument som kan bidra till fastställandet av den berörda personens medborgarskap.
- Fingeravtryck.
- Bekräftelse av identitet genom sökning i informationssystemet för viseringar.
- När det gäller medlemsstater som inte använder informationssystemet för viseringar, bekräftelse av identitet på grundval av dessa medlemsstaters register över viseringsansökningar.
- Bekräftelse av identitet på grundval av sökningar i IAMAS (Azerbajdzjans automatiska informationssystem för in- och utresa och registrering).

BILAGA 3

Gemensam förteckning över handlingar som anses utgöra bevis för uppfyllande av villkoren för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer (artiklarna 4.1, 6.1 och 10.1)

- Visering och/eller uppehållstillstånd som utfärdats av den anmodade staten.
- Inrese- och avresestämplar eller liknande påteckning i den berörda personens resehandling eller annan bevisning för inresa/avresa (t.ex. fotografi).
- Identitetshandlingar som utfärdats för statslösa som är stadigvarande bosatta i den anmodade staten.
- Laissez-passer som utfärdats för statslösa som är stadigvarande bosatta i den anmodade staten.

BILAGA 4

Gemensam förteckning över handlingar som anses utgöra tillräcklig bevisning för uppfyllande av villkoren för återtagande av tredjelandsmedborgare och statslösa personer (artiklarna 4.1, 6.1 och 10.2)

- Beskrivning av den plats där den berörda personen stoppades efter inresan till den begärande statens territorium och omständigheterna kring detta, författad av de behöriga myndigheterna i den staten.
- Upplysningar beträffande en persons identitet eller vistelse som lämnats av en internationell organisation (till exempel UNHCR).
- Rapporter, eller bekräftelse av upplysningar, som lämnats av anhöriga, medresenärer, etc.
- Dokument, intyg och räkningar av alla slag (t.ex. hotellräkningar, besökskort hos läkare eller tandläkare, inträdeskort till offentliga eller privata institutioner, biluthyrningskontrakt, kreditkortskvitton, etc.) som tydligt visar att den berörda personen har uppehållit sig inom den anmodade statens territorium.
- Angivna flyg-, tåg-, buss- eller båtbiljetter eller passagerarlistor som visar att den berörda personen vistats inom den anmodade statens territorium och den berörda personens resväg.
- Upplysningar som visar att den berörda personen har använt sig av en researrangörs eller resebyrås tjänster.
- Officiella förklaringar av gränsmyndighetens personal och andra vittnen som kan intyga den berörda personens gränspassage.
- Officiell förklaring av den berörda personen i rättsliga eller administrativa förfaranden.
- Redogörelser som lämnats av den berörda personen.
- Fingeravtryck.

BILAGA 5

[Republiken Azerbajdzjans emblem]

.....
.....
.....
(Den begärande myndighetens namn)

.....
(Ort och datum)

Referens:

Till
.....
.....
(Den anmodade myndighetens namn)

- PÅSKYNDAT FÖRFARANDE (artikel 7.3)
- BEGÄRAN OM UTFRÅGNING (artikel 9.3)

ANSÖKAN OM ÅTERTAGANDE

enligt artikel 8 i avtalet av den mellan
 Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan
 om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

A. PERSONUPPGIFTER

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):

.....

2. Namn som ogift:

.....

3. Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

.....

5. Även känd som (tidigare namn, andra namn eller alias):

.....

6. Medborgarskap och språk:

.....

7. Civilstånd: gift ogift frånskild änka/änkling

Om gift: makans/makens namn

namn och ålder på eventuella barn

.....

.....

8. Senast kända adress i den anmodade staten:

.....

B. MAKANS/MAKENS PERSONUPPGIFTER (I TILLÄMPLIGA FALL)

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):

2. Namn som ogift:

3. Födelsedatum och födelseort:

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

.....

5. Även känd som (tidigare namn, andra namn eller alias):

.....

6. Medborgarskap och språk:

.....

Fotografi

C. BARNENS PERSONUPPGIFTER (I TILLÄMPLIGA FALL)

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):
2. Födelsedatum och födelseort:
3. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):
.....

4. Medborgarskap och språk:
.....

D. SÄRSKILDA OMSTÄNDIGHETER BETRÄFFANDE DEN PERSON SOM SKA ÅTERSÄNDAS

1. Hälsotillstånd

(t.ex. hänvisning till särskild medicinsk vård; latinskt namn på eventuell smittsam sjukdom):
.....

2. Uppgifter om särskilt farlig person

(t.ex. misstänkt för allvarligt brott, aggressivt beteende):
.....

E. BIFOGADE BEVISMEDEL

1.

..... (passnummer) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

..... (utfärdande myndighet) (giltigt t.o.m.)

2.

..... (identitetskort nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

..... (utfärdande myndighet) (giltigt t.o.m.)

3.

..... (körkort nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

..... (utfärdande myndighet) (giltigt t.o.m.)

4.

..... (annan officiell handling nr) (utfärdandedatum och utfärdandeort)

..... (utfärdande myndighet) (giltigt t.o.m.)

F. ANMÄRKNINGAR

.....
.....
.....
.....

(Underskrift) (Sigill/stämpel)

BILAGA 6

[Republiken Azerbajdzjans emblem]

.....
.....
.....
(Den begärande myndighetens namn)

.....
(Ort och datum)

Referens:

Till
.....
.....
(Den anmodade myndighetens namn)

- PÅSKYNDAT FÖRFARANDE (artikel 7.3)
- BEGÄRAN OM UTFRÅGNING (artikel 9.3)

ANSÖKAN OM TRANSITERING

enligt artikel 15 i avtalet av den mellan
Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan
om återtagande av personer utan uppehållstillstånd

A. PERSONUPPGIFTER

1. Fullständigt namn (stryk under efternamn):

.....

2. Namn som ogift:

.....

3. Födelsedatum och födelseort:

.....

4. Kön och fysisk beskrivning (längd, ögonfärg, särskilda kännetecken etc.):

.....

5. Även känd som (tidigare namn, andra namn eller alias):

.....

6. Medborgarskap och språk:

.....

7. Typ av resehandling och resehandlingens nummer:

.....

B. TRANSITERING

1. Typ av transitering

med flyg

landvägen

sjövägen

2. Slutlig bestämmelsestat

.....

3. Eventuella andra transiteringsstater

.....

4. Föreslaget gränsövergångsställe, datum, tidpunkt för överföringen och eventuell eskort

.....

.....

5. Inresa garanterad i annan transiteringsstat samt i den slutliga bestämmelsestaten (artikel 14.2)

ja

nej

6. Finns annat skäl till att vägra transitering (artikel 14.3)

ja

nej

Fotografi

C. ANMÄRKNINGAR

.....
.....
.....

.....

(Underskrift) (Sigill/stämpel)

BILAGA 7

EU:s enhetligt utformade resehandling för utvisning

(I enlighet med vad som fastställs i Europeiska unionens råds rekommendation av den 30 november 1994) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EGT C 247, 19.9.1996, s. 18.

BILAGA 8

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDAN SƏYAHƏT SƏNƏDİ
TRAVEL DOCUMENT FROM THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN

№ _____

Hansı ölkəyə:
For a journey toAdı: Soyadı:
First name SurnameDoğum tarixi:
Date of birthDoğulduğu yer:
Place of birthCinsi: Boyu: Gözlərinin rəngi:
Sex Height Colour of eyesXüsusi əlamətləri:
Distinguishing marksVətəndaşlığı:
Nationality

Ölkəsindəki yaşayış ünvanı (əgər bilinirsə):

.....
Address in home country (if known)

FOTO

Sənədi verən orqanın adı:
Issuing authority

MÖHÜR
YERİ

Sənədin verilmə tarixi:
Issued at

Etibarlıdır:
Valid through

İmza:
Signature

Əlavə qeydlər:
Remarks/Observations

.....

.....

Bir səfər üçün nəzərdə tutulub.
Valid for one journey only

GEMENSAM FÖRKLARING**Om artikel 3.3**

De avtalsslutande parterna noterar att en azerbajdzjansk medborgare eller EU-medborgare inte kan fråntas sitt medborgarskap enligt den nationella rätten i Republiken Azerbajdzjan och medlemsstaterna.

Parterna är eniga om att samråda med varandra i god tid om denna rättsliga situation skulle förändras.

GEMENSAM FÖRKLARING**Om artiklarna 4 och 6**

Parterna kommer att sträva efter att se till att alla tredjelandsmedborgare som inte uppfyller de gällande rättsliga villkoren för inresa till eller vistelse eller bosättning på deras respektive territorier, återsänds till sina ursprungsländer.

GEMENSAM FÖRKLARING**Gällande Konungariket Danmark**

De avtalsslutande parterna noterar att detta avtal inte gäller Konungariket Danmarks territorium eller medborgare i Konungariket Danmark. Under dessa omständigheter är det lämpligt att Azerbajdzjan och Danmark ingår ett återtagandeavtal med motsvarande innehåll som detta avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING**Gällande Republiken Island och Konungariket Norge**

De avtalsslutande parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska unionen och Island och Norge, särskilt i kraft av avtalet av den 18 maj 1999 beträffande dessa länders associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Under dessa omständigheter är det lämpligt att Azerbajdzjan ingår ett avtal om återtagande med Island och Norge med motsvarande innehåll som i detta avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING**Om Schweiz**

De avtalsslutande parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska unionen och Schweiz, särskilt i kraft av avtalet som trädde i kraft den 1 mars 2008 beträffande detta lands associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Under dessa omständigheter är det lämpligt att Azerbajdzjan ingår ett avtal om återtagande med Schweiz med motsvarande innehåll som i detta avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING**Om Furstendömet Liechtenstein**

De avtalsslutande parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska unionen och Furstendömet Liechtenstein, särskilt i kraft av avtalet som trädde i kraft den 19 december 2011 beträffande detta lands associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. Under dessa omständigheter är det lämpligt att Azerbajdzjan ingår ett avtal om återtagande med Furstendömet Liechtenstein med motsvarande innehåll som i detta avtal.

RÅDETS BESLUT**av den 14 april 2014****om förlängning av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staternas regering**

(2014/240/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 186 jämförd med artikel 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut 98/591/EG ⁽¹⁾ godkände rådet ingående av ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staternas regering (nedan kallat *avtalet*).
- (2) I artikel 12 b i avtalet anges att avtalet sluts för en inledande period på fem år och kan därefter förlängas med eventuella ändringar för ytterligare perioder på fem år genom ömsesidig skriftlig överenskommelse mellan parterna.
- (3) Genom rådets beslut 2009/306/EG ⁽²⁾ förlängdes avtalet med ytterligare fem år.
- (4) Avtalsparterna anser att det vore av ömsesidigt intresse att förlänga avtalet inom en snar framtid.
- (5) Innehållet i det förlängda avtalet ska vara identiskt med innehållet i det avtal som löper ut den 14 oktober 2013.
- (6) Förlängningen av avtalet bör därför godkännas på Europeiska unionens vägnar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förlängningen av avtalet om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Förenta staternas regering, med ytterligare fem år, godkänns härmed på unionens vägnar.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar anmäla till Förenta staternas regering att unionen har slutfört de interna förfaranden som är nödvändiga för att förlänga avtalet, i enlighet med artikel 12 b i avtalet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 98/591/EG av den 13 oktober 1998 om att ingå ett avtal om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta staters regering (EGT L 284, 22.10.1998, s. 35).

⁽²⁾ Rådets beslut 2009/306/EG av den 30 mars 2009 om förlängning och ändring av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta staters regering (EUT L 90, 2.4.2009, s. 20).

Artikel 3

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra följande anmälan:

”I och med Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 har Europeiska unionen ersatt och efterträtt Europeiska gemenskapen, och från den dagen utövar den alla Europeiska gemenskapens rättigheter och fullgör alla dess skyldigheter. Därför ska hänvisningar till Europeiska gemenskapen i avtalstexten, i lämpliga fall, läsas som Europeiska unionen.”

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

A. TSAFTARIS

Ordförande

RÅDETS BESLUT**av den 14 april 2014****om medlemsstaternas ratificering av eller anslutning till den internationella Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (2009) i Europeiska unionens intresse**

(2014/241/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a v och artikel 218.8 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (2009) (nedan kallad *konventionen*) antogs den 15 maj 2009 inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) som ett resultat av förhandlingar vid den internationella konferensen om säker och miljöriktig återvinning av fartyg. Konventionen omfattar formgivning, konstruktion, drift och förberedning av fartyg med tanke på säker och miljöriktig återvinning utan avkall på fartygets säkerhet och driftseffektivitet. Den omfattar även säker och miljövänlig drift av anläggningar för fartygsåtervinning samt inrättande av en lämplig verkställighetsmekanism för fartygsåtervinning.
- (2) Hongkongkonventionen träder i kraft 24 månader efter det att den har ratificerats av minst 15 stater vars sammanlagda handelsflotta uppgår till minst 40 % av världshandelsflottans bruttodräktighet och vars sammanlagda maximala årliga fartygsåtervinningsvolym under de föregående tio åren uppgår till minst 3 % av den sammanlagda bruttodräktigheten av dessa staters handelsflotta.
- (3) I sina slutsatser av den 21 oktober 2009 uppmanade rådet å det bestämdaste medlemsstaterna att snarast ratificera konventionen för att underlätta dess ikraftträdande så snart som möjligt och få till stånd en reell och fungerande förändring på fältet.
- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 ⁽¹⁾ syftar bland annat till att minimera och, i största möjliga utsträckning, eliminera negativa hälso- och miljöeffekter till följd av fartygsåtervinning samt underlätta ratificeringen av konventionen. Genom artiklarna 5.9, 7.2, 10.1, 10.2, 12.1 och 12.3 i den förordningen anpassas unionsrätten till konventionen. Artikel 32.4 gäller de medlemsstater som inte har några fartyg som för eller är registrerade under deras flagg eller som har avslutat sina nationella fartygsregister. Dessa medlemsstater kan göra undantag från vissa bestämmelser i förordningen så länge inga fartyg som för deras flagg eller är registrerade under deras flagg.
- (5) Unionen kan inte ansluta sig till konventionen eftersom endast stater kan vara parter i den.
- (6) Rådet bör därför bemyndiga medlemsstater som har fartyg som för deras flagg eller är registrerade under deras flagg vilka omfattas av konventionens tillämpningsområde att ratificera eller ansluta sig till den.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas härmed, för de delar som omfattas av unionens exklusiva behörighet, att ratificera eller ansluta sig till den internationella Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (2009).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330, 10.12.2013, s. 1.).

Artikel 2

De medlemsstater som har ratificerat eller anslutit sig till konventionen ska underrätta kommissionen om detta inom sex månader från den dag då de deponerar sina ratificerings- eller anslutningsinstrument hos IMO:s generalsekretariat.

Rådet kommer att se över ratificeringsprocessen senast den 31 december 2018.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

RÅDETS BESLUT**av den 14 april 2014****om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar**

(2014/242/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a jämförd med artikel 218.6 andra stycket led a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2013/695/EU ⁽¹⁾ undertecknades avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar (nedan kallat *avtalet*) den 29 november 2013, med förbehåll för att det ingås.
- (2) Avtalet bör godkännas.
- (3) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽²⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (4) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽³⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (5) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som anges i artikel 14.1 i avtalet ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2013/695/EU av den 25 november 2013 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar (EUT L 320, 30.11.2013, s. 7).

⁽²⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽³⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁴⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar
A. TSAFTARIS
Ordförande

AVTAL**mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om förenklat utfärdande av viseringar**

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

och

REPUBLIKEN AZERBAJDZJAN,

nedan kallade *parterna*,

SOM ÖNSKAR underlätta de direkta personkontakterna som en viktig förutsättning för en stabil utveckling av ekonomiska, humanitära, kulturella, vetenskapliga och andra band, genom att på grundval av ömsesidighet förenkla utfärdandet av viseringar till medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan,

SOM ERINRAR SIG partnerskaps- och samarbetsavtalet om upprättandet av ett partnerskap mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Azerbajdzjan, å andra sidan, samt de förhandlingar om ett associeringsavtal mellan EU och Republiken Azerbajdzjan som inleddes 2010,

SOM BEAKTAR den gemensamma förklaringen från toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag den 7 maj 2009, där ett politiskt stöd uttrycks för en liberalisering av viseringsbestämmelserna under säkra förhållanden,

SOM ERKÄNNER att förenklade viseringsförfaranden inte bör leda till olaglig migration och som särskilt uppmärksammar säkerhets- och återtagandeaspekterna,

SOM BEAKTAR protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa och protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, som är fogade till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och bekräftar att bestämmelserna i detta avtal inte är tillämpliga på Förenade kungariket och Irland,

SOM BEAKTAR protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och bekräftar att bestämmelserna i detta avtal inte är tillämpliga på Konungariket Danmark,

HAR ENATS OM FÖLJANDE:

*Artikel 1***Syfte och tillämpningsområde**

Syftet med detta avtal är att på grundval av ömsesidighet förenkla utfärdandet av viseringar för vistelser på högst 90 dagar per 180-dagarsperiod för medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan.

*Artikel 2***Generalklausul**

1. De förenklingar i viseringsförfarandena som föreskrivs i detta avtal ska endast vara tillämpliga på medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan i den mån dessa inte är undantagna från viseringsplikt genom lagar och förordningar i Republiken Azerbajdzjan, unionen eller medlemsstaterna, detta avtal eller andra internationella avtal.
2. Den nationella lagstiftningen i Republiken Azerbajdzjan eller i medlemsstaterna eller unionslagsrätten ska vara tillämplig på frågor som inte omfattas av bestämmelserna i detta avtal, såsom avslag på ansökan om visering, erkännande av resedokument, bevis för att det finns tillräckliga medel för uppehållet samt avvisnings- och utvisningsåtgärder.

Artikel 3

Definitioner

I detta avtal används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *medlemsstat*: en medlemsstat i Europeiska unionen, med undantag av Konungariket Danmark, Irland och Förenade kungariket,
- b) *unionsmedborgare*: en medborgare i en medlemsstat enligt definitionen i led a,
- c) *medborgare i Republiken Azerbajdzjan*: varje person som innehar medborgarskap i Republiken Azerbajdzjan i enlighet med dess gällande lagstiftning,
- d) *visering*: ett tillstånd som har utfärdats av en medlemsstat eller Republiken Azerbajdzjan för transitering genom eller en planerad vistelse på högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod inom medlemsstaternas eller Republiken Azerbajdzjans territorium,
- e) *lagligen bosatt*:
 - för Republiken Azerbajdzjan, en medborgare i Europeiska unionen som förvärvat tidsbegränsat eller permanent uppehållstillstånd för en längre tid än 90 dagar inom Republiken Azerbajdzjans territorium,
 - för unionen, en medborgare i Republiken Azerbajdzjan som fått tillstånd eller är berättigad att vistas längre än 90 dagar inom en medlemsstats territorium, på grundval av unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.

Artikel 4

Handlingar som styrker syftet med resan

1. För följande kategorier av medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan är nedanstående dokument tillräckliga för att motivera syftet med resan till den andra partens territorium:
 - a) För nära släktingar – makar, barn (även adopterade), föräldrar (även förmyndare), mor- och farföräldrar och barnbarn – som besöker medborgare i Europeiska unionen som är lagligen bosatta i Republiken Azerbajdzjan eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är lagligen bosatta i medlemsstaterna, eller medborgare i Europeiska unionen som är bosatta inom den medlemsstats territorium där de är medborgare eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är bosatta i Azerbajdzjan:
 - En skriftlig inbjudan från värdpersonen.
 - b) Utan att tillämpningen av artikel 10 påverkas, för medlemmar i officiella delegationer, inbegripet ständiga medlemmar av sådana delegationer, som efter en offentlig inbjudan riktad till medlemsstaterna, Europeiska unionen eller Republiken Azerbajdzjan ska delta i officiella möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom Republiken Azerbajdzjans eller en av medlemsstaternas territorium:
 - Ett brev utfärdat av en behörig myndighet i en medlemsstat eller i Republiken Azerbajdzjan, eller av en EU-institution som bekräftar att sökanden är medlem i en delegation som ska resa till den andra partens territorium för att delta vid ovannämnda evenemang, åtföljt av en kopia av den officiella inbjudan.
 - c) För affärsfolk och företrädare för näringslivsorganisationer:
 - En skriftlig inbjudan från en som värd agerande juridisk person eller ett företag, eller ett kontor eller en filial till dessa, statliga eller lokala myndigheter i Republiken Azerbajdzjan eller medlemsstaterna eller en kommitté som anordnar handels- och industriutställningar, konferenser och symposier vilka hålls inom Republiken Azerbajdzjans eller en medlemsstats territorium, som bekräftas av de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell lagstiftning.
 - d) För chaufförer som utför internationella gods- och passagerartransporter mellan Republiken Azerbajdzjans och medlemsstaternas territorier i fordon registrerade i medlemsstaterna eller i Republiken Azerbajdzjan:
 - En skriftlig inbjudan från det nationella företag eller den nationella sammanslutning för transportföretag i Republiken Azerbajdzjan eller de nationella sammanslutningar för transportföretag i medlemsstaterna som ansvarar för internationella vägtransporter med angivelse av resornas syfte, längd och frekvens.

- e) För elever, studenter, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte, inklusive inom ramen för utbytesprogram och annan skolrelaterad verksamhet:
- En skriftlig inbjudan eller ett intyg om inskrivning från universitetet, akademien, institutet, högskolan eller skolan som agerar värd eller studentkort eller intyg för de kurser som ska beviljas.
- f) För personer som deltar i vetenskapliga, akademiska, kulturella och konstnärliga verksamheter, inklusive utbytesprogram som anordnas av universitet och andra:
- En skriftlig inbjudan från värdorganisationen att delta i dessa verksamheter.
- g) För journalister och medföljande teknisk personal:
- Ett intyg eller en annan handling som utfärdats av en yrkesorganisation eller sökandens arbetsgivare och styrker att den berörda personen är en kvalificerad journalist samt anger att syftet med resan är att utföra journalistiskt arbete eller som styrker att personen ingår i den medföljande tekniska personalen.
- h) För deltagare i internationella idrottsevenemang och medföljande personal:
- En skriftlig inbjudan från värdorganisationen, behöriga myndigheter, nationella idrottsförbund i medlemsstaterna eller Republiken Azerbajdzjan eller nationella olympiska kommittén i Republiken Azerbajdzjan eller de nationella olympiska kommittéerna i medlemsstaterna.
- i) För deltagare i officiella utbytesprogram som anordnas av vänorter:
- En skriftlig inbjudan från förvaltningschefen eller borgmästaren i dessa orter.
- j) För personer som reser av medicinska skäl och för nödvändiga medföljande personer:
- Ett officiellt dokument från den medicinska inrättningen som bekräftar att det finns ett behov av läkarvård vid den inrättningen och av medföljande personer samt bevis för tillräckliga ekonomiska medel att betala läkarvården.
- k) För fria yrkesutövare som deltar i internationella utställningar, konferenser, symposier, seminarier eller andra liknande evenemang som anordnas inom Republiken Azerbajdzjans eller medlemsstaternas territorium:
- En skriftlig inbjudan från värdorganisationen som bekräftar att personen i fråga deltar i evenemanget.
- l) För företrädare för organisationer i det civila samhället som reser i syfte att delta i utbildning, seminarier eller konferenser, bl.a. inom ramen för utbytesprogram:
- En skriftlig inbjudan från värdorganisationen, en bekräftelse på att personen företräder organisationen i det civila samhället samt ett intyg på inrättandet av organisationen i fråga från relevant register, som utfärdats av en statlig myndighet i enlighet med nationell lagstiftning.
- m) För anhöriga som ska delta i begravningsceremonier:
- Ett officiellt dokument som bekräftar dödsfallet samt en bekräftelse på den sökandes släktband eller annat förhållande till den gravsatte.
- n) För besök på militära och civila begravningsplatser:
- Ett officiellt dokument som bekräftar att graven finns och underhålls samt den sökandes släktband eller annat förhållande till den gravsatte.
2. Den skriftliga inbjudan som avses i punkt 1 i denna artikel ska innehålla följande uppgifter:
- a) För den inbjudna personen: för- och efternamn, födelsedatum, kön, medborgarskap, passnummer, resans tidpunkt och syfte, antal inresor och, i förekommande fall, namn på make eller maka och barn som medföljer den inbjudna personen.
- b) För den person som bjuder in: för- och efternamn samt adress.

- c) För den juridiska person, det företag eller den organisation som utfärdar inbjudan: fullständiga namn- och adressuppgifter, och
- om inbjudan har utfärdats av en organisation eller en myndighet: namn på och befattning för den person som har undertecknat inbjudan,
 - om den person som utfärdar inbjudan är en juridisk person eller ett företag eller ett kontor eller en filial till dessa, som etablerats inom en medlemsstats territorium eller i Republiken Azerbajdzjan: registreringsnummer i enlighet med vad som krävs i den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning eller i Republiken Azerbajdzjans lagstiftning.
3. För de kategorier av personer som nämns i punkt 1 i denna artikel ska alla typer av viseringar utfärdas i enlighet med det förenklade förfarandet utan krav på annan motivering, inbjudan eller validering gällande resans syfte som finns föreskriven i parternas lagstiftning.

Artikel 5

Utfärdande av viseringar för flera inresor

1. Medlemsstaternas och Republiken Azerbajdzjans diplomatiska eller konsulära ombud ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på upp till fem år till följande kategorier av medborgare:
- a) Makar, barn (även adopterade) som är under 21 år eller som är beroende av föräldrarna för sin försörjning och föräldrar (även förmyndare) som besöker medborgare i Europeiska unionen som är lagligen bosatta i Republiken Azerbajdzjan eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är lagligen bosatta i medlemsstaterna, eller EU-medborgare som är bosatta inom den medlemsstats territorium där de är medborgare eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är bosatta i Republiken Azerbajdzjan.
 - b) Medlemmar i officiella delegationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till medlemsstaterna, Europeiska unionen eller Republiken Azerbajdzjan, ska delta i möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom Republiken Azerbajdzjan eller en av medlemsstaternas territorium.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare period, ska giltighetstiden för en visering för flera inresor, trots bestämmelserna i den första meningen, begränsas till perioden i fråga särskilt i följande fall:

- När, beträffande de personer som avses i led a, giltighetstiden för uppehållstillståndet för medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är lagligen bosatta i en av medlemsstaterna eller unionsmedborgare som är lagligen bosatta i Republiken Azerbajdzjan är kortare än fem år.
- När, beträffande de personer som avses i led b, ämbets tiden för ständiga medlemmar av officiella delegationer är kortare än fem år.

2. Medlemsstaternas och Republiken Azerbajdzjans beskickningar och konsulat ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på ett år för följande kategorier av personer, förutsatt att dessa under det föregående året har erhållit minst en visering, som de har använt i enlighet med lagstiftningen om inresa till och vistelse inom den besökta statens territorium:

- a) Studenter och forskarstuderande som regelbundet reser i studie- eller utbildningssyfte, inbegripet inom ramen för utbytesprogram.
- b) Journalister och medföljande teknisk personal.
- c) Deltagare i officiella utbytesprogram som anordnas av vänorter.
- d) Chaufförer som sköter internationella gods- och passagerartransporter mellan Republiken Azerbajdzjans och medlemsstaternas territorier i fordon registrerade i medlemsstaterna eller i Republiken Azerbajdzjan.
- e) Personer som regelbundet måste resa av medicinska skäl och medföljande personer vilkas närvaro är nödvändig.
- f) Utövare av fria yrken som deltar i internationella utställningar, konferenser, symposier, seminarier eller andra liknande evenemang och som regelbundet reser till Republiken Azerbajdzjan eller medlemsstaterna.

- g) Företrädare för organisationer i det civila samhället som regelbundet reser till Republiken Azerbajdzjan eller medlemsstaterna i syfte att delta i utbildning, seminarier eller konferenser, även inom ramen för utbytesprogram.
- h) Personer som regelbundet reser till Republiken Azerbajdzjan eller medlemsstaterna för att delta i vetenskapliga, kulturella och konstnärliga verksamheter, inklusive utbytesprogram som anordnas av universitet och andra.
- i) Deltagare i internationella idrottsevenemang och medföljande personal.
- j) Medlemmar i officiella delegationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till medlemsstaterna, Europeiska unionen eller Republiken Azerbajdzjan, ska delta i möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom Republiken Azerbajdzjans eller en av medlemsstaternas territorium.
- k) Affärsfolk och företrädare för näringslivsorganisationer som regelbundet reser till Republiken Azerbajdzjan eller medlemsstaterna.

Om behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare period, ska giltighetstiden för en visering för flera inresor, trots bestämmelserna i den första meningen, begränsas till perioden i fråga.

3. Medlemsstaternas och Republiken Azerbajdzjans beskickningar och konsulat ska utfärda viseringar för flera inresor med en giltighetstid på minst två år och högst fem år till de kategorier av personer som anges i punkt 2, förutsatt att dessa under de senaste två åren har använt ettåriga viseringar för flera inresor i enlighet med lagstiftningen om inresa till och vistelse inom den besökta statens territorium om inte behovet eller avsikten att resa ofta eller regelbundet uppenbart avser en kortare period, då giltighetstiden för en visering för flera inresor ska begränsas till den perioden.

4. Den sammanlagda vistelsen inom medlemsstaternas eller Republiken Azerbajdzjans territorium för de personer som avses i punkterna 1–3 får inte överstiga 90 dagar per 180-dagarsperiod.

Artikel 6

Avgifter för handläggning av viseringsansökningar

1. Avgiften för handläggningen av viseringsansökningar ska uppgå till 35 EUR.

Detta belopp får omprövas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 14.4.

2. Utan att tillämpningen av punkt 3 påverkas, får avgifter för handläggning av viseringsansökningar inte tas ut för följande kategorier av personer:

- a) Nära släktingar – makar, barn (även adopterade), föräldrar (även förmyndare), mor- och farföräldrar och barnbarn – som besöker medborgare i Europeiska unionen som är lagligen bosatta i Republiken Azerbajdzjan eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är lagligen bosatta i medlemsstaterna, eller EU-medborgare som är bosatta inom den medlemsstats territorium där de är medborgare eller medborgare i Republiken Azerbajdzjan som är bosatta i Azerbajdzjan.
- b) Medlemmar i officiella delegationer, inbegripet ständiga medlemmar av sådana organisationer som, efter en offentlig inbjudan riktad till medlemsstaterna, Europeiska unionen eller Republiken Azerbajdzjan, ska delta i officiella möten, samråd, förhandlingar eller utbytesprogram, eller i evenemang som av mellanstatliga organisationer anordnas inom Republiken Azerbajdzjans eller en av medlemsstaternas territorium.
- c) Elever, studenter, forskarstuderande och medföljande lärare som reser i studie- eller utbildningssyfte, även inom ramen för utbytesprogram och annan skolrelaterad verksamhet.
- d) Funktionshindrade personer och personer som vid behov medföljer dem.
- e) Deltagare i internationella idrottsevenemang och medföljande personal.
- f) Personer som deltar i vetenskapliga, kulturella och konstnärliga verksamheter, inklusive utbytesprogram som anordnas av universitet och andra.

- g) Personer som har uppvisat dokument vilka styrker att de måste företa sin resa av humanitära skäl, vilket inbegriper brådskande medicinsk behandling varvid också en medföljande person ska befrias från avgifterna, eller för att närvara vid en nära anhörigs begravning eller för att besöka en nära anhörig som är allvarligt sjuk.
- h) Företrädare för organisationer i det civila samhället som reser i syfte att delta i utbildning, seminarier eller konferenser, även inom ramen för utbytesprogram.
- i) Pensionärer.
- j) Barn under 12 år.
- k) Journalister och medföljande teknisk personal.

3. Om en medlemsstat samarbetar med en extern tjänsteleverantör i syfte att utfärda viseringar får leverantören ta ut en serviceavgift. Avgiften ska stå i proportion till den externa tjänsteleverantörens kostnader för att utföra sina uppgifter och ska inte vara högre än 30 EUR. Medlemsstaterna och Republiken Azerbajdzjan ska se till att möjligheten för samtliga sökande att lämna in sina ansökningar direkt på konsulaten kvarstår.

För unionens del ska den externa tjänsteleverantören bedriva sin verksamhet i enlighet med viseringskodexen och med fullt iakttagande av Republiken Azerbajdzjans lagstiftning.

För Republiken Azerbajdzjans del ska den externa tjänsteleverantören bedriva sin verksamhet i enlighet med Republiken Azerbajdzjans lagstiftning och EU-medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 7

Handläggningstid för viseringsansökningar

1. Medlemsstaternas och Republiken Azerbajdzjans diplomatiska och konsulära ombud ska fatta ett beslut med anledning av en ansökan om utfärdande av en visering inom tio kalenderdagar från dagen för mottagandet av ansökan och de handlingar som krävs för utfärdande av viseringen.
2. Tidsfristen för att fatta ett beslut med anledning av en viseringsansökan får förlängas upp till 30 kalenderdagar i enskilda fall, särskilt när det krävs en ytterligare prövning av ansökan.
3. Tidsfristen för att fatta beslut med anledning av en viseringsansökan får i brådskande fall förkortas till två arbetsdagar eller ännu kortare tid.

Om de sökande måste beställa tid för ett besök för att lämna in sin ansökan ska besöket i regel äga rum inom två veckor från den dag då besöket begärdes. Utan hinder av föregående mening ska externa tjänsteleverantörer se till att en viseringsansökan som regel kan lämnas in utan onödigt dröjsmål.

I motiverade brådskande fall får konsulatet tillåta att sökande lämnar in ansökan utan avtalat besök, eller ska konsulatet omedelbart meddela tid för besök.

Artikel 8

Avresa i fall av förlorade eller stulna handlingar

Medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan som har förlorat eller bestulits på sina identitetshandlingar under vistelsen inom Republiken Azerbajdzjans eller medlemsstaternas territorium får lämna Republiken Azerbajdzjans eller medlemsstaternas territorium på grundval av giltiga identitetshandlingar som berättigar till gränspassage utfärdade av medlemsstaternas eller Republiken Azerbajdzjans beskickningar eller konsulat utan någon visering eller annat tillstånd.

Artikel 9

Förlängning av visering vid exceptionella omständigheter

Medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan som inte kan lämna Republiken Azerbajdzjans eller medlemsstaternas territorium senast vid den tidpunkt som anges på deras viseringar på grund av force majeure ska få giltighetstiden för den utfärdade viseringen och/eller vistelsens längd förlängda utan kostnad i enlighet med den lagstiftning som tillämpas av den mottagande staten för den tidsperiod som behövs för att de ska kunna återvända till den stat där de har sin hemvist.

Artikel 10

Diplomatpass

1. Medborgare i Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan som innehar ett giltigt diplomatpass får resa in på, lämna och transitera genom medlemsstaternas eller Republiken Azerbajdzjans territorium utan viseringar.
2. De personer som avses i punkt 1 får vistas utan visering på Republiken Azerbajdzjans eller medlemsstaternas territorium under en period av högst 90 dagar per 180-dagarsperiod.

Artikel 11

Viseringars territoriella giltighet

Om inte annat följer av Republiken Azerbajdzjans och medlemsstaternas nationella lagar och andra föreskrifter gällande nationell säkerhet och om inte annat följer av EU:s regler för viseringar med begränsad territoriell giltighet ska medborgare i Republiken Azerbajdzjan och Europeiska unionen vara berättigade att resa inom medlemsstaternas och Republiken Azerbajdzjans territorium på samma villkor som Republiken Azerbajdzjans och Europeiska unionens och medborgare.

Artikel 12

Gemensam kommitté för förvaltning av avtalet

1. Parterna ska inrätta en gemensam expertkommitté (nedan kallad *kommittén*) bestående av företrädare för Europeiska gemenskapen och Republiken Azerbajdzjan. Unionen ska företrädas av kommissionen, biträdd av experter från medlemsstaterna.
2. Kommittén ska i synnerhet ha till uppgift att
 - a) övervaka genomförandet av detta avtal,
 - b) föreslå ändringar av eller tillägg till avtalet,
 - c) lösa tvister med anledning av tolkningen eller tillämpningen av bestämmelserna i avtalet.
3. Kommittén ska sammanträda närhelst detta är nödvändigt, på begäran av någon av parterna, dock minst en gång om året.
4. Kommittén ska själv anta sin arbetsordning.

Artikel 13

Detta avtals förhållande till bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och Republiken Azerbajdzjan

Detta avtal ska från och med sitt ikraftträdande ha företräde framför bestämmelserna i alla bilaterala eller multilaterala avtal eller arrangemang som ingåtts mellan enskilda medlemsstater och Republiken Azerbajdzjan, i den mån bestämmelserna i de sistnämnda avtalen eller arrangemangen omfattar frågor som tas upp i detta avtal.

*Artikel 14***Slutbestämmelser**

1. Detta avtal ska ratificeras eller godkännas av parterna i enlighet med deras respektive förfaranden och träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna har underrättat varandra om att de förfaranden som anges ovan är avslutade.
2. Med avvikelse från punkt 1 i denna artikel träder detta avtal i kraft först på dagen för ikraftträdandet av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan om återtagande om den dagen infaller efter den dag som avses i punkt 1.
3. Detta avtal ingås på obestämd tid, såvida det inte sägs upp i enlighet med punkt 6.
4. Avtalet får ändras genom skriftlig överenskommelse mellan parterna. Ändringar ska träda i kraft efter det att parterna till varandra har anmält att de interna förfaranden som är nödvändiga för detta har slutförts.
5. Var och en av parterna får helt eller delvis avbryta tillämpningen av detta avtal av skäl som rör den allmänna ordningen, skyddet av nationell säkerhet eller skyddet av folkhälsan. Beslutet om detta ska anmälas till den andra parten senast 48 timmar innan det träder i kraft. Den part som har avbrutit tillämpningen av avtalet ska omedelbart underrätta den andra parten när skälen för avbrytandet inte längre föreligger.
6. Var och en av parterna får säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan till den andra parten. Avtalet ska upphöra att gälla 90 dagar efter dagen för denna anmälan.

Utfärdat i Vilnius den tjugonionde november år tjugohundratretton i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och azerbajdzjanska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Avropa İttifaqı adından

За Азербайджанската република
 Por la República de Azerbaiyán
 Za Ázerbájdžánskou republiku
 For Republikken Aserbajdsjan
 Für die Republik Aserbajdschan
 Aserbaidžaaani Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν
 For the Republic of Azerbaijan
 Pour la République d'Azerbaïdjan
 Za Republiku Azerbajdžan
 Per la Repubblica dell'Azerbaigian
 Aserbaidžanas Republikas vārdā –
 Aserbaidžano Respublikos vardu
 Az Azerbajdzsán Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika tal-Azerbajġan
 Voor de Republiek Azerbeidzjan
 W imieniu Republiki Azerbejdżanu
 Pela República do Azerbaijão
 Pentru Republica Azerbaidjan
 Za Azerbajdžanskú republiku
 Za Azerbajdžansko republiko
 Aserbaidžanin tasavallan puolesta
 För Republiken Azerbajdzjan
 Azərbaycan Respublikası adından

PROTOKOLL**till avtalet rörande de medlemsstater som inte till fullo tillämpar Schengenregelverket**

De medlemsstater som är bundna av Schengenregelverket men som ännu inte utfärdar Schengenviseringar ska, i avvaktan på att rådet fattar beslut för detta ändamål, utfärda nationella viseringar vilkas giltighet ska inskränkas till deras eget territorium.

I enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 582/2008/EG av den 17 juni 2008 om en förenklad ordning för personkontroller vid de yttre gränserna på grundval av Bulgariens, Cyperns och Rumäniens unilaterala erkännande av vissa handlingar såsom likvärdiga med de egna nationella viseringarna för transitering via deras territorier ⁽¹⁾, har harmoniserade åtgärder vidtagits för att förenkla transitering för innehavare av Schengenvisering och Schengenuppehållstillstånd genom de medlemsstaters territorium som ännu inte till fullo tillämpar Schengenregelverket.

⁽¹⁾ EUTL 161, 20.6.2008, s. 30.

GEMENSAM FÖRKLARING**beträffande artikel 10 i avtalet rörande diplomatpass**

Unionen eller Republiken Azerbajdzjan kan delvis upphäva avtalet, i synnerhet artikel 10, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 14.5 i detta avtal, om genomförandet av artikel 10 missbrukas av den andra parten eller medför ett hot mot den allmänna säkerheten.

Om genomförandet av artikel 10 upphävs ska båda parterna inleda ett samråd inom ramen för den gemensamma kommitté som inrättas genom avtalet i syfte att lösa de problem som ledde till upphävandet.

Båda parterna åtar sig att prioritera en hög grad av dokumentssäkerhet för diplomatpass, främst genom inläggning av biometriska kännetecken. För unionens del kommer detta att säkras genom iakttagande av kraven i förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna ⁽¹⁾.

GEMENSAM FÖRKLARING**om Danmark**

Parterna noterar att detta avtal inte är tillämpligt på Danmarks beskickningars och konsulats förfaranden för utfärdande av viseringar.

Det är därför önskvärt att myndigheterna i Danmark och i Republiken Azerbajdzjan utan dröjsmål ingår ett bilateralt avtal om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse på liknande villkor som de i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan.

GEMENSAM FÖRKLARING**om Förenade Kungariket och Irland**

Parterna noterar att detta avtal inte är tillämpligt på det territorium som lyder under Förenade kungariket och Irland.

Det är därför önskvärt att myndigheterna i Förenade kungariket, Irland och Republiken Azerbajdzjan ingår bilaterala avtal om förenklat utfärdande av viseringar.

⁽¹⁾ EUTL 385, 29.12.2004, s. 1.

GEMENSAM FÖRKLARING**om Island, Norge, Schweiz och Liechtenstein**

Parterna noterar de nära förbindelserna mellan Europeiska unionen och Schweiz, Island, Liechtenstein och Norge, särskilt i kraft av avtalen av den 18 maj 1999 och den 26 oktober 2004 beträffande dessa länders associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.

Det är därför önskvärt att myndigheterna i Schweiz, Island, Liechtenstein och Norge samt Republiken Azerbajdzjan utan dröjsmål ingår bilaterala avtal om förenklat utfärdande av viseringar för kortare vistelse på liknande villkor som de i avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Azerbajdzjan.

GEMENSAM FÖRKLARING**om samarbetet rörande resehandlingar**

Parterna är överens om att den gemensamma kommitté som inrättats i enlighet med artikel 12 i avtalet i samband med övervakandet av genomförandet av avtalet bör utvärdera effekten av den säkerhetsnivå som tillämpas för respektive resehandlingar på avtalets funktion. Därför är parterna överens om att regelbundet utbyta information om åtgärder som de vidtar för att undvika en onödigt stor ökning av resehandlingar, utveckla de tekniska säkerhetsaspekterna för resehandlingar och beakta användaranpassningen i samband med utfärdandet av resehandlingar.

GEMENSAM FÖRKLARING**om tjänstepass**

Parterna, som beaktar ramen för dessa förhandlingar, bekräftar att detta avtal inte påverkar möjligheten för enskilda medlemsstater och Republiken Azerbajdzjan att ingå bilaterala avtal om undantag från viseringskraven för innehavare av tjänstepass.

RÅDETS BESLUT**av den 14 april 2014****om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång**

(2014/243/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Den 16 juli 1999 bemyndigade rådet kommissionen att på Europeiska gemenskapens vägnar föra förhandlingar i Europarådet om en konvention om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång.
- (2) Den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång (nedan kallad *konventionen*) antogs av Europarådet den 24 januari 2001.
- (3) Konventionen fastställer ett regelverk som är i det närmaste identiskt med det i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG ⁽¹⁾.
- (4) Konventionen trädde i kraft den 1 juli 2003 och är öppen för undertecknande av unionen.
- (5) Undertecknandet av konventionen skulle bidra till att utvidga tillämpningen av bestämmelser liknande dem i direktiv 98/84/EG till att gälla utanför unionens gränser och fastställa en lagstiftning för tjänster som bygger på villkorad tillgång som skulle gälla för hela den europeiska kontinenten.
- (6) Konventionen bör undertecknas på unionens vägnar, med förbehåll för att den ingås vid en senare tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Undertecknandet av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ⁽²⁾ bemyndigas härmed på unionens vägnar, med förbehåll för att konventionen ingås.*Artikel 2*

Rådets ordförande bemyndigas att på unionens vägnar utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna konventionen.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2014.

På rådets vägnar

A. TSAFTARIS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång (EGT L 320, 28.11.1998, s. 54).

⁽²⁾ Texten till konventionen har offentliggjorts i EUT L 336, 20.12.2011, s. 2.

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 436/2014

av den 23 april 2014

om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar [Piranska sol (SUB)]

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Sloveniens ansökan om registrering av beteckningen "Piranska sol" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (2) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör beteckningen "Piranska sol" registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Dacian CIOLOȘ

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 353, 3.12.2013, s. 15.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.8 Övriga produkter i bilaga I till fördraget (kryddor etc.)

SLOVENIEN

Piranska sol (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 437/2014**av den 29 april 2014****om godkännande av 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 21****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 89.1 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 ⁽²⁾ fastställs en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilaga I, IA eller IB till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG ⁽³⁾. I den förteckningen ingår 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on.
- (2) 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on har utvärderats i överensstämmelse med artikel 11.2 i direktiv 98/8/EG för användning i produkter av produkttyp 21, antifoulingprodukter, enligt definitionen i bilaga V till det direktivet, vilket motsvarar produkttyp 21 enligt definitionen i bilaga V till förordning (EU) nr 528/2012.
- (3) Norge utsågs till rapportör och överlämnade den behöriga myndighetens rapport tillsammans med en rekommendation till kommissionen den 21 december 2010, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förordning (EG) nr 1451/2007.
- (4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resultaten från granskningen i en granskningsrapport som ska gås igenom av ständiga kommittén för biocidprodukter den 13 mars 2014.
- (5) Enligt rapporten kan biocidprodukter som används för produkttyp 21 och som innehåller 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on förväntas uppfylla de krav som fastställs i artikel 5 i direktiv 98/8/EG, förutsatt att vissa specifikationer och villkor som anges i bilagan till denna förordning är uppfyllda.
- (6) Det är därför lämpligt att godkänna 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on för användning i biocidprodukter för produkttyp 21 förutsatt att sådana specifikationer och villkor är uppfyllda.
- (7) Eftersom nanomaterial inte ingick i utvärderingen, bör godkännandet inte omfatta sådana material i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) nr 528/2012.
- (8) En rimlig tid bör förflyta innan ett verksamt ämne godkänns så att de berörda parterna kan förbereda sig för att uppfylla de nya kraven.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on ska godkännas som ett verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 21, förutsatt att de specifikationer och villkor som anges i bilagan är uppfyllda.

⁽¹⁾ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 11.12.2007, s. 3).⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 24.4.1998, s. 1).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Namn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad (1)	Datum för godkännan- de	Godkännan- deperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda villkor (2)
4,5-diklor-2-oktyl- 2H-isotiazol-3-on	IUPAC-namn: 4,5-diklor-2-oktyliso- tiazol-3(2H)-on EG-nr: 264-843-8 CAS-nr: 64359-81-5	950 g/kg	1 januari 2016	31 decem- ber 2025	21	<p>Produktgranskningen ska särskilt ta hänsyn till exponeringar, risker och till den effektivitet som har samband med de användningsområden som ingår i en ansökan om godkännande, men som inte ingick i riskbedömningen på unionsnivå.</p> <p>Personer som gör produkter som innehåller 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on tillgängliga på marknaden för icke yrkesmässiga användare ska se till att produkterna levereras tillsammans med lämpliga skyddshandskar.</p> <p>Godkännanden ska ges om följande villkor är uppfyllda:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. För industriella eller yrkesmässiga användare ska säkra driftsrutiner och lämpliga organisatoriska åtgärder fastställas. Om exponeringen inte kan reduceras till en acceptabel nivå på andra sätt, ska produkterna användas med lämplig personlig skyddsutrustning. 2. På etiketter och, i förekommande fall, i bruksanvisningar ska det anges att barn ska hållas borta tills behandlade ytor är torra. 3. På etiketter och, i förekommande fall, på säkerhetsdatablad för produkter som godkänts ska det anges att applicering, underhåll och reparationsaktiviteter ska bedrivas inom ett inneslutet område, på ett ogenomträngligt hårt underlag med invallning eller på mark som är täckt med ett ogenomträngligt material för att förhindra läckage och minimera utsläpp till miljön, och att spillvätska och avfall som innehåller 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on ska samlas upp för återanvändning eller bortskaffande. 4. För produkter som kan leda till resthalter i livsmedel eller foder, ska behovet av att fastställa nya eller att ändra befintliga gränsvärden (MRL) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 (3) eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 (4) kontrolleras och lämpliga riskbegränsande åtgärder ska vidtas för att säkerställa att gällande gränsvärden inte överskrids.

Namn	IUPAC-namn Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännan- de	Godkännan- deperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda villkor ⁽²⁾
						Om en vara har behandlats med eller avsiktligt innehåller en eller flera biocidprodukter som innehåller 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on och om det är nödvändigt på grund av att hudkontakt samt utsläpp av 4,5-diklor-2-oktyl-2H-isotiazol-3-on kan förekomma under normala användningsvillkor, ska den person som ansvarar för att den behandlade varan släpps ut på marknaden se till att etiketten innehåller information om risken för hudsensibilisering samt den information som avses i artikel 58.3 andra stycket i förordning (EU) nr 528/2012.

- ⁽¹⁾ Den renhet som anges i denna kolumn är den minsta renhetsgraden för det verksamma ämne som använts för utvärderingen enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 528/2012. Det verksamma ämnet i den produkt som släpps ut på marknaden kan ha samma renhetsgrad eller annan renhetsgrad, om det har bevisats vara tekniskt ekvivalent med det utvärderade verksamma ämnet.
- ⁽²⁾ När det gäller genomförandet av de gemensamma principerna i bilaga VI till förordning (EU) nr 528/2012 återfinns granskningsrapporternas innehåll och slutsatser på kommissionens webbplats: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 152, 16.6.2009, s. 11)
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1)..

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 438/2014**av den 29 april 2014****om godkännande av cyprokonazol som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 8****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 89.1 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 ⁽²⁾ fastställs en förteckning över verksamma ämnen som ska utvärderas för att eventuellt tas upp i bilaga I, IA eller IB till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG ⁽³⁾. I den förteckningen ingår cyprokonazol.
- (2) Cyprokonazol har utvärderats i enlighet med artikel 11.2 i direktiv 98/8/EG för användning som träskyddsmedel av produkttyp 8 enligt definitionen i bilaga V till det direktivet, vilket motsvarar produkttyp 8 enligt definitionen i bilaga V till förordning (EU) nr 528/2012.
- (3) Irland utsågs till rapporterande medlemsstat och överlämnade den behöriga myndighetens rapport tillsammans med en rekommendation till kommissionen den 30 maj 2012, i enlighet med artikel 14.4 och 14.6 i förordning (EG) nr 1451/2007.
- (4) Den behöriga myndighetens rapport har granskats av medlemsstaterna och kommissionen. I enlighet med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 1451/2007 infördes resultaten från granskningen i en granskningsrapport som den 13 mars 2014 gick igenom vid mötet i ständiga kommittén för biocidprodukter.
- (5) Enligt rapporten kan biocidprodukter som används för produkttyp 8 och som innehåller cyprokonazol förväntas uppfylla kraven i artikel 5 i direktiv 98/8/EG, under förutsättning att vissa specifikationer och villkor för dess användning uppfylls.
- (6) Det är därför lämpligt att godkänna cyprokonazol för användning i biocidprodukter för produkttyp 8 under förutsättning att dessa specifikationer och villkor är uppfyllda.
- (7) Eftersom nanomaterial inte ingick i utvärderingen, bör godkännandet inte omfatta sådana material i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) nr 528/2012.
- (8) I rapporten dras slutsatsen att cyprokonazol uppfyller kriterierna för att klassificeras som reproduktionstoxiska i kategori 1B enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 ⁽⁴⁾, och för att vara mycket persistenta (vP) och giftiga (T) i enlighet med bilaga XIII till förordning (EG) nr 1907/2006. Trots att den befintliga harmoniserade klassificeringen av cyprokonazol bör revideras i enlighet med artikel 37 i förordning (EG) nr 1272/2008, bör de inneboende egenskaperna beaktas vid fastställandet av godkännandeperioden.
- (9) Eftersom villkoren i artikel 90.2 första stycket i förordning (EU) nr 528/2012 inte är uppfyllda bör nuvarande praxis enligt direktiv 98/8/EG följas. Godkännandeperioden bör därför vara fem år.
- (10) Vid godkännande av produkter i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) nr 528/2012 bör cyprokonazol dock betraktas som ett kandidatämne för substitution i enlighet med artikel 10.1 a och d i den förordningen.

⁽¹⁾ EUT L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 11.12.2007, s. 3).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGTL 123, 24.4.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (11) En rimlig tid bör förflyta innan ett verksamt ämne godkänns, så att berörda parter kan vidta förberedande åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla de nya kraven.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för biocidprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Cyprokonazol ska godkännas som ett verksamt ämne för användning i biocidprodukter för produkttyp 8, förutsatt att de specifikationer och villkor som anges i bilagan är uppfyllda.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 april 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA

Trivialnamn	Namn enligt IUPAC Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad (%)	Datum för godkännande	Godkännandeperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda villkor (?)
Cyprokonazol	<p>Namn enligt IUPAC</p> <p>(2RS,3RS;2RS,3SR)-2-(4-klorfeny)-3-cyklopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-yl)butan-2-ol</p> <p>EG-nr: Ej tillämpligt</p> <p>CAS-nr: 94361-06-5</p> <p>Cyprokonazol har två diastereomerer.</p> <p>Diastereomer A: enantiomeriskt par, där 2-hydroxigruppen och 3-vätet är belägna på samma sida (2S, 3S och 2R, 3R).</p> <p>Diastereomer B: enantiomeriskt par, där 2-hydroxigruppen och 3-vätet är belägna på motsatt sida (2R, 3S och 2S, 3R).</p> <p>Tekniskt cyprokonazol är en blandning 1:1 av två diastereomerer, som var och en är en exakt blandning 1:1 av enantiomererna.</p>	<p>940 g/kg</p> <p>Cyprokonazol har två diastereomerer</p> <p>(Diastereoisomer A: 430–500 g/kg)</p> <p>Diastereoisomer B: 470–550 g/kg)</p>	1 november 2015	31 oktober 2020	8	<p>Cyprokonazol anses vara ett kandidatämne för substitution i enlighet med artikel 10.1 a och d i förordning (EU) nr 528/2012.</p> <p>Produktgranskningen ska särskilt ta hänsyn till sådana exponeringar och risker och till den effektivitet som har samband med de användningsområden som ingår i en ansökan om godkännande, men som inte ingick i riskbedömningen på unionsnivå.</p> <p>Godkännanden ska ges om följande villkor är uppfyllda:</p> <ol style="list-style-type: none"> För industriella användare ska säkra driftsrutiner och lämpliga organisatoriska åtgärder fastställas. Om exponeringen inte kan reduceras till en acceptabel nivå på andra sätt ska produkterna användas med lämplig personlig skyddsutrustning. Produkterna får inte godkännas för industriell användning i form av dubbel vakuumpregnering, om det inte lämnas in uppgifter som visar att produkten inte innebär oacceptabla risker, vid behov genom tillämpning av lämpliga riskbegränsande åtgärder.

Trivialnamn	Namn enligt IUPAC Identifikationsnummer	Det verksamma ämnets minsta renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännandeperioden löper ut	Produkttyp	Särskilda villkor ⁽²⁾
						<p>3. Lämpliga riskbegränsande åtgärder ska vidtas för att skydda mark och vatten. Särskilt gäller följande:</p> <p>a) På etiketter och säkerhetsdatablad (där sådana finns) för produkter som godkänts ska det anges att industriell applicering ska ske inom ett inneslutet område eller på ett ogenomträngligt hårt underlag med invallning, att nybehandlat virke efter behandling ska lagras under tak och/eller på ett ogenomträngligt hårt underlag, så att direkt läckage till mark eller vatten förhindras, och att spillvätska från appliceringen av produkten ska samlas upp för återanvändning eller bortskaffande.</p> <p>b) Produkter får inte godkännas för industriell behandling av trä som kommer att utsättas för väder och vind, eller för behandling av trä som kommer att användas i utomhuskonstruktioner, om det inte lämnas in uppgifter som visar att produkten inte medför oacceptabla risker, i förekommande fall genom tillämpning av lämpliga riskbegränsande åtgärder.</p>

⁽¹⁾ Den renhet som anges i denna kolumn är den minsta renhetsgraden för det verksamma ämne som använts för utvärderingen enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 528/2012. Det verksamma ämnet i den produkt som släpps ut på marknaden kan ha samma renhetsgrad eller annan renhetsgrad, om det har bevisats vara tekniskt ekvivalent med det utvärderade verksamma ämnet.

⁽²⁾ När det gäller genomförandet av de gemensamma principerna i bilaga VI till förordning (EU) nr 528/2012 återfinns granskningsrapporternas innehåll och slutsatser på kommissionens webbplats: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 439/2014**av den 29 april 2014****om ändring av förordning (EG) nr 250/2009 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 om statistik över företagsstrukturer, vad gäller variabeldefinitionerna och det tekniska formatet för dataöverföringen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 av den 11 mars 2008 om statistik över företagsstrukturer ⁽¹⁾, särskilt artikel 11.1 a och c, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 upprättas en gemensam ram för insamling, överföring och utvärdering av europeisk statistik över struktur, verksamhet, konkurrenskraft och effektivitet hos företagen i unionen.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 250/2009 ⁽²⁾ fastställdes variabeldefinitionerna och det tekniska formatet för dataöverföringen.
- (3) Det är nödvändigt att specificera definitionerna för variablerna om företagsdemografien när det gäller företag med minst en anställd för att tillgodose behovet av större internationell jämförbarhet av resultaten, särskilt för statistiken över företagande. Dessa definitioner bör läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 250/2009. Det tekniska formatet för dataöverföringen som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 250/2009, inklusive förteckningen över datauppsättningsidentifikatorer, serierna och variabelförteckningen, bör därför uppdateras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för det europeiska statistiksystemet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 250/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 29 april 2014.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande⁽¹⁾ EUT L 97, 9.4.2008, s. 13.⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 250/2009 av den 11 mars 2009 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 när det gäller variabeldefinitionerna, det tekniska formatet för dataöverföringen, kraven på dubbelrapportering för Nace rev. 1.1 och Nace rev. 2 samt undantag som ska medges för statistiken över företagsstrukturer (EUT L 86, 31.3.2009, p. 1).

BILAGA

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 250/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Följande koder ska införas före kod 11 11 0:

Kod: 11 01 0

Benämning: Aktiva företag med minst en anställd under t

Bilaga: IX

Definition:

Det antal verksamma företag som hade minst en anställd någon gång under en viss referensperiod t.

Kod: 11 02 0

Benämning: Antal aktiva företag som fick sin första anställd under t

Bilaga: IX

Definition:

Det antal verksamma företag som fick sin första anställd någon gång under en viss referensperiod t. Detta kan avse nyetableringar enligt definitionen i 11 92 0, men även företag enligt definitionen i 11 91 0 om företagen redan varit aktiva under tidigare referensperioder men inte hade någon anställd under de två föregående referensperioderna.

Kod: 11 03 0

Benämning: Antal företag som fr.o.m. någon gång under t inte längre har några anställda

Bilaga: IX

Definition:

Det antal verksamma företag som fr.o.m. någon gång under en viss referensperiod t inte längre har några anställda men som vid en tidigare tidpunkt under en viss referensperiod t hade minst en anställd.

Detta kan avse företagsnedläggningar enligt definitionen i 11 93 0, med minst en anställd, men också företag enligt definitionen i 11 01 0 om företaget fortfarande är aktivt men fr.o.m. någon gång under en viss referensperiod t och de två efterföljande referensperioderna, t + 1 och t + 2, inte längre har några anställda.

Detsamma gäller om den sista anställdas anställningsavtal slutar gälla den 31 december under t.

Kod: 11 04 1

Benämning: Antal företag som fick sin första anställd någon gång under t – 1 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 11 04 2

Benämning: Antal företag som fick sin första anställd någon gång under t – 2 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 11 04 3

Benämning: Antal företag som fick sin första anställd någon gång under t – 3 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 11 04 4

Benämning: Antal företag som fick sin första anställd någon gång under t – 4 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 11 04 5

Benämning: Antal företag som fick sin första anställd någon gång under $t - 5$ och som även hade minst en anställd någon gång under t

Bilaga: IX

Definition:

Det antal verksamma företag som haft minst en anställd någon gång under varje år från det år företaget fick sin första anställd ($t - 1$ till $t - 5$) till en viss referensperiod t .

Populationen företag som fick sin första anställd under t definieras på samma sätt som i variabel 11 02 0.

Ett företag anses också ha överlevt om de juridiska enheterna har upphört att vara aktiva, men deras verksamhet har övertagits av en ny juridisk enhet som inrättats särskilt för att ta över det företags produktionsfaktorer (= överlevnad genom uppköp)."

b) Följande kod ska införas före kod 12 11 0:

"Kod: 11 96 0

Benämning: Antal snabbväxande företag mätt i sysselsättning under t

Bilaga: IX

Definition:

Det antal verksamma företag som hade minst tio anställda under $t-3$ och en genomsnittlig årlig tillväxt i fråga om antalet anställda på över 10 % per år under en treårsperiod ($t - 3$ till t). Det omfattar inte företag enligt definitionen i 11 92 0, under $t - 3$."

c) Följande koder ska införas före kod 16 11 0:

"Kod: 16 01 0

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen aktiva företag med minst en anställd någon gång under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal sysselsatta definieras på samma sätt som i variabel 16 91 0. Populationen aktiva företag med minst en anställd någon gång under t definieras på samma sätt som i variabel 11 01 0.

Kod: 16 01 1

Benämning: Antal anställda under t i populationen aktiva företag med minst en anställd någon gång under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal anställda definieras på samma sätt som i variabel 16 91 1. Populationen aktiva företag med minst en anställd någon gång under t definieras på samma sätt som i variabel 11 01 0.

Kod: 16 02 0

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal sysselsatta definieras på samma sätt som i variabel 16 91 0. Populationen företag som fick sin första anställd under t definieras på samma sätt som i variabel 11 02 0.

Kod: 16 02 1

Benämning: Antal anställda under t i populationen företag som fick sin första anställd under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal anställda definieras på samma sätt som i variabel 16 91 1. Populationen företag som fick sin första anställd under t definieras på samma sätt som i variabel 11 02 0.

Kod: 16 03 0

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fr.o.m. någon gång under t inte längre har några anställda

Bilaga: IX

Definition:

Antal sysselsatta definieras på samma sätt som i variabel 16 91 0. Populationen företag som fr.o.m. någon gång under t inte längre har några anställda definieras på samma sätt som i variabel 11 03 0.

Kod: 16 03 1

Benämning: Antal anställda under t i populationen företag som fr.o.m. någon gång under t inte längre har några anställda

Bilaga: IX

Definition:

Antal anställda definieras på samma sätt som i variabel 16 91 1. Populationen företag som fr.o.m. någon gång under t inte längre har några anställda definieras på samma sätt som i variabel 11 03 0.

Kod: 16 04 1

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 1 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 04 2

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 2 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 04 3

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 3 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 04 4

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 4 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 04 5

Benämning: Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 5 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal sysselsatta definieras på samma sätt som i variabel 16 91 0. Populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 1 till t – 5 och som även hade minst en anställd någon gång under t definieras på samma sätt som i variabel 11 04 1–11 04 5.

Kod: 16 05 1

Benämning: Antal sysselsatta under t – 1 i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 1 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 05 2

Benämning: Antal sysselsatta under t – 2 i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 2 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 05 3

Benämning: Antal sysselsatta under t – 3 i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 3 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 05 4

Benämning: Antal sysselsatta under t – 4 i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 4 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Kod: 16 05 5

Benämning: Antal sysselsatta under t – 5 i populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 5 och som även hade minst en anställd någon gång under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal sysselsatta definieras på samma sätt som i variabel 16 91 0. Populationen företag som fick sin första anställd någon gång under t – 1 till t – 5 och som även hade minst en anställd under t definieras på samma sätt som i variabel 11 04 1–11 04 5.”

d) Följande kod ska införas före kod 17 32 0:

Kod: 16 96 1

Benämning: Antal anställda i snabbväxande företag mätt i sysselsättning under t

Bilaga: IX

Definition:

Antal anställda definieras på samma sätt som i variabel 16 91 1. Populationen snabbväxande företag mätt i sysselsättning definieras på samma sätt som i variabel 11 96 0.”

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande datauppsättningsidentifikatorer läggas till i förteckningen:

Serie	Benämning	Datauppsättningsidentifikator
”Årlig företagsstatistik för försäkringstjänster och pensionsfonder	1G	RSBSSERV_1G1_A
Årsstatistik över företagens demografi för företag med minst en anställd, uppdelad efter associationsform	9E	RSBSBD_9E1_A
Årsstatistik över företagens demografi för företag med minst en anställd, uppdelad på storleksklasser efter antalet anställda	9F	RSBSBD_9F1_A
Preliminära årsresultat om företagsnedläggningar för företag med minst en anställd, uppdelade efter associationsform	9G	RSBSBD_9G1_A
Preliminära årsresultat om företagsnedläggningar för företag med minst en anställd, uppdelade på storleksklasser efter antalet anställda	9H	RSBSBD_9H1_A
Årsstatistik över snabbväxande företag mätt i sysselsättning	9M	RSBSBD_9 M1_A
Preliminär årsstatistik över snabbväxande företag mätt i sysselsättning	9P	RSBSBD_9P1_A”

- b) I punkt 2 ska namnet på och datauppsättningsidentifikatorn för serie 1D ersättas med följande:

Serie	Benämning	Datauppsättningsidentifikator
"Årlig företagsstatistik för centralbanksverksamhet och kreditinstitut enligt undergrupp 64.19 i Nace rev. 2	1D	RSBSSERV_1D2_A"

- c) I punkt 4.1 ska följande serier läggas till i förteckningen:

Serie	Kod
"Årlig företagsstatistik för försäkringstjänster och pensionsfonder	1G
Årsstatistik över företagens demografi för företag med minst en anställd, uppdelad efter associationsform	9E
Årsstatistik över företagens demografi för företag med minst en anställd, uppdelad på storleksklasser efter antalet anställda	9F
Preliminära årsresultat om företagsnedläggningar för företag med minst en anställd, uppdelade efter associationsform	9G
Preliminära årsresultat om företagsnedläggningar för företag med minst en anställd, uppdelade på storleksklasser efter antalet anställda	9H
Årsstatistik över snabbväxande företag mätt i sysselsättning	9M
Preliminär årsstatistik över snabbväxande företag mätt i sysselsättning	9P"

- d) I punkt 4.1 ska namnet på och datauppsättningsidentifikatorn för serie 1D ersättas med följande:

"Årlig företagsstatistik för centralbanksverksamhet och kreditinstitut enligt undergrupp 64.19 i Nace rev. 2"

- e) I punkt 4.5 ska följande variabler läggas till i förteckningen, i nummerordning:

Variabelns benämning	Kod	Bilaga
"Aktiva företag med minst en anställd under t	11 01 0	IX
Antal aktiva företag som fick sin första anställd under t	11 02 0	IX
Antal företag som under t inte längre har några anställda	11 03 0	IX
Antal företag som fick sin första anställd under t – 1 och som även hade minst en anställd under t	11 04 1	IX
Antal företag som fick sin första anställd under t – 2 och som även hade minst en anställd under t	11 04 2	IX
Antal företag som fick sin första anställd under t – 3 och som även hade minst en anställd under t	11 04 3	IX
Antal företag som fick sin första anställd under t – 4 och som även hade minst en anställd under t	11 04 4	IX
Antal företag som fick sin första anställd under t – 5 och som även hade minst en anställd under t	11 04 5	IX
Antal snabbväxande företag mätt i sysselsättning under t	11 96 0	IX

Variabelns benämning	Kod	Bilaga
Antal sysselsatta under t i populationen aktiva företag med minst en anställd under t	16 01 0	IX
Antal anställda under t i populationen aktiva företag med minst en anställd under t	16 01 1	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t	16 02 0	IX
Antal anställda under t i populationen företag som fick sin första anställd under t	16 02 1	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som under t inte längre har några anställda	16 03 0	IX
Antal anställda under t i populationen företag som under t inte längre har några anställda	16 03 1	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t – 1 och som även har minst en anställd under t	16 04 1	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t – 2 och som även har minst en anställd under t	16 04 2	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t – 3 och som även har minst en anställd under t	16 04 3	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t – 4 och som även har minst en anställd under t	16 04 4	IX
Antal sysselsatta under t i populationen företag som fick sin första anställd under t – 5 och som även har minst en anställd under t	16 04 5	IX
Antal sysselsatta under t – 1 i populationen företag som fick sin första anställd under t – 1 och som även har minst en anställd under t	16 05 1	IX
Antal sysselsatta under t – 2 i populationen företag som fick sin första anställd under t – 2 och som även har minst en anställd under t	16 05 2	IX
Antal sysselsatta under t – 3 i populationen företag som fick sin första anställd under t – 3 och som även har minst en anställd under t	16 05 3	IX
Antal sysselsatta under t – 4 i populationen företag som fick sin första anställd under t – 4 och som även har minst en anställd under t	16 05 4	IX
Antal sysselsatta under t – 5 i populationen företag som fick sin första anställd under t – 5 och som även har minst en anställd under t	16 05 5	IX
Antal anställda i snabbväxande företag mätt i sysselsättning under t	16 96 1	IX"

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 440/2014**av den 29 april 2014****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 april 2014.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	CL	173,8
	MA	42,9
	MK	105,0
	TN	89,9
	TR	83,5
	ZZ	99,0
0707 00 05	AL	41,5
	MA	39,8
	TR	133,0
	ZZ	71,4
0709 93 10	MA	70,8
	TR	88,1
	ZZ	79,5
0805 10 20	EG	45,5
	IL	73,9
	MA	51,2
	TN	64,4
	TR	57,0
	ZZ	58,4
0805 50 10	MA	35,6
	TR	85,1
	ZZ	60,4
0808 10 80	AR	108,6
	BR	84,5
	CL	105,2
	CN	98,7
	MK	26,2
	NZ	130,5
	US	170,5
	ZA	123,3
	ZZ	105,9
	0808 30 90	AR
CL		146,3
CN		83,2
TR		97,0
ZA		109,4
ZZ		105,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

RÄTTELSER**Rättelse till Rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 138 av den 1 juni 1999)

På sidan 58, artikel 5.2, första meningen, ska det

i stället för: "2. Inför ny registrering av ett fordon som tidigare varit registrerat i en annan medlemsstat skall de behöriga myndigheterna kräva att i samtliga fall del I av det gamla registreringsbeviset återlämnas och även del II om denna del har utfärdats."

vara: "2. Inför ny registrering av ett fordon som tidigare varit registrerat i en annan medlemsstat ska de behöriga myndigheterna kräva att i samtliga fall del I av det gamla registreringsbeviset överlämnas och även del II om denna del har utfärdats."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV